

بیست و سه روز

با

غدیر

(از مدینه تا غدیر خم)

دکتر عدنان درخشان

درخشنان، عدنان، ۱۳۵۲.
بیست و سه روز با غدیر / عدنان درخشنان - تهران: مرکز
فرهنگی انتشاراتی منیر، ۱۳۸۲.
۶۰ ص. ISBN 978 - 964 - 7965 - 05 - 7
فهرستنويسي بر اساس اطلاعات فيبا.
كتابنامه به صورت زيرنويس.
۱. غيرخم. ۲. على بن ابي طالب عليه السلام. امام اول، ۲۲ قبل از
هجرت. ۴۰. آيات خلافت. الف. عنوان.
۲۹۷/۴۵۲ BP ۲۲۲/۵/۴ ب ۹
كتابخانه ملي ايران
۸۲-۳۶۲۴۸ م

با تشکر از مؤسسه گيتاشناسی که در تهیه
نقشة «مسیر حجّ الوداع» ما را یاری کردند.

شابک ۰۵-۰۵-۹۷۸-۹۶۴-۷۹۶۵

بیست و سه روز با غدیر
دکتر عدنان درخشنان
ناشر: مرکز فرهنگی انتشاراتی منیر
نوبت چاپ: هفتم (با تجدید نظر و اضافات) / ۱۳۸۸
تیراژ چاپ‌های قبلی: ۶۶۰۰۰ نسخه
تیراژ چاپ هفتم: ۳۰۰۰ نسخه
چاپ: صاحب کوثر

دفتر مرکزی: خیابان مجاهدین، چهارراه ابسردار، ساختمان پزشکان، واحد ۹ تلفن و فاکس: ۰۹۱۸ ۳۶ ۷۷۵۲ ۱۸ ۳۶ (خط)
فروشگاه: تهران، خیابان ایران، خیابان مهدوی پور، پلاک ۶۴ تلف: ۰۹۳۵ ۳۳۵ ۶۶ ۸۰۱ (۴ خط) ۷۵۲ ۱۸ ۳۶
وب سایت: <http://www.monir.com> پست الکترونیک: info@monir.com

دیگر مراکز پخش: نشر آفاق، ۰۱۰ ۵۵۹۵۰۰۱۰ * نشر نیک‌مارف، ۰۹۹۲۰۸۵۲۹
دارالکتب الاسلامیه، ۰۴۱۰ ۵۵۶۲۰۴۱۰ * نشر رایحه، ۰۹۹۷۶۱۹۸ * پخش آینه، ۰۹۹۶ ۳۳۹۳۰۴۹۶

۱۰۰۰ تومان

ویرایش سوم این کتاب، در سال ۱۳۸۴ به مدت ۲۳ روز در سه تن
«از مدینه تا غدیر» در روزنامه همشهری به چاپ رسیده است.

با تشکر از اساتید محترم:

زنده یاد دکتر طاهره صفّارزاده
آقای سید علی رضوی

با همکاری آقایان:

سید علی باروتیان
شهاب الدین جعفری
علیرضا جلایی پور
حمیدرضا رهنما
محسن سلیمانی
هادی آقاموسین شیرازی
عبدالعلی ظهیر الدین
محمد مهدی مذاح

خانمها:

ر. اردکانیان
س. اردکانیان
آذر تیموری
ث. درخشان

و به یاد مرحوم سید محمد طباطبائی قمی

۲۳ روز... به عید غدیر خم، برترین عید الهی باقی است^۱

شنبه ۲۵ ذی القعده سال ۱۰ هجری قمری، ۷ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۲۳ فوریه سال ۶۳۲ میلادی^۲

این جا مدینه است. چندی است جارچیان که با صدای بلند در کوی و
برزن خبرها را اعلان می‌کنند، از حج رسول خدا^{صلوات‌الله‌عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} سخن می‌گویند.
از این سفر نه تنها اهل مدینه که ساکنان دیگر شهرها و آبادی‌ها نیز آگاه
شده‌اند. به دستور آن حضرت، منادیانی به اطراف مدینه رفته‌اند تا همگان
مقصد رسول خدا^{صلوات‌الله‌عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} را بدانند و پیامبر رحمت را همراهی کنند^۳ چه

۱ - اشاره به حدیث نبوی^{صلوات‌الله‌عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} که فرمودند: «روز غدیر خم برترین عید امت من
است» امالی، شیخ صدوق (متوفی ۳۸۱ ق.) / ص ۷۶.

۲ - ر.ک. کتاب «گاهشماری ایرانی» / ص ۳۱۷، تألیف احمد بیرشك؛ بر طبق روایات
اهل بیت^{صلوات‌الله‌عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} روز عید غدیر خم مقارن نوروز است. بر اساس محاسبات کتاب «گاهشماری
ایرانی» روز عید غدیر مقارن ۱۲۸ اسفندماه و پایان مراسم سه روزه بیعت، نوروز بوده است.
متن اصلی کتاب بر اساس قول اهل بیت^{صلوات‌الله‌عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} است.

۳ - بخار الانوار، علامه مجلسی (متوفی ۱۱۱۰ ق.) / ج ۳۷ / ص ۲۰۱.

این اوّلین و آخرین حجّ پیامبر ﷺ است.
اینک کاروان بزرگ حج، به قافله سالاری برترین مخلوق آفرینش، به سوی مکّه حرکت می‌کند. به دستور آن حضرت مردم لباس احرام برداشته‌اند. آن بزرگوار خود نیز غسل کرده و کاروان را هدایت می‌فرمایند.

کاروانیان افتخار هم‌سفری با اهل بیت پیامبر صدیقهٔ کبریٰ فاطمهٔ زهراءؑ و حسنین علیهم السلام، را خواهند داشت.^۱

قافلهٔ عظیم حج، از مدینه خارج می‌شود و جمعیتی بالغ بر ۷۰ هزار نفر پیاده و سواره، در ۷ کیلومتری مدینه و ۴۸۶ کیلومتری مکّه در محلی به نام «ذوالحُلَفَة» یا «آباز علی»^۲ جایی که امر و زه مسجد شجره نامیده می‌شود، متوقف شده و به دستور پیامبر ﷺ احرام بسته‌اند و به سوی حرم امن الهی راهی می‌شوند^۳ تا آداب حج را بیاموزند و بدانند که در نبود پیامرشان، خداوند چراغ هدایت خویش را همچنان روشن و درخشان نگاه خواهد داشت و تا قیامت، کسانی در میان مردمان خواهند بود تا حلقةٌ اتصال زمینیان با آسمان باشند ...

۱ - در آغاز این سفر، امیر مؤمنان علیهم السلام کاروان را همراهی نمی‌کنند اما به زودی به قافلهٔ حاجیان خواهند پیوست. داستان این پیوستن در آینده خواهد آمد.

۲ - آبار جمع بئر به معنی چاه است. آبار علی اشاره به چاههایی است که حضرت امیر مؤمنان علیهم السلام آنها را در این منطقه حفر کردند. امروزه این منطقه همچنان مورد بازدید و توجه حجاج ایرانی است.

۳ - العدیر، علامهٔ امینی (متوفی ۱۳۹۰ق.) / ج ۱ / صص ۹ - ۱۰؛ عوالم‌العلوم، شیخ عبدالله بحرانی (متوفی ۱۱۲۱ق.) / ج ۱۵ / صص ۱۶۷ و ۲۹۷؛ بحار الانوار / ج ۲۸ / ص ۹۵.

۲۲ روز... تا عید گشايش بر خانواده باقى است^۱

یک شنبه ۲۶ ذى القعده سال ۱۰ هجری قمری، ۸ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۲۴ فوریه سال ۶۳۲ میلادی

امروز مدینه، به فراق یاران خداجویش مبتلا است؛ چرا که تمامی انوار مقدس عترت پیامبر، رسول خدا^{صلوات‌الله‌علی‌ہ و‌آله‌ی و‌سَلَّمَ} را همراهی می‌کنند. در اوّلین و آخرین سفر حج -که «حجّة الوداع» نام می‌گیرد - تنها یار جدا مانده از کاروان، امیرمؤمنان^{صلی‌الله‌علی‌ہ و‌آله‌ی و‌سَلَّمَ} است. چندی است فرستاده‌ای ویژه، حامل پیام رسول خدا^{صلوات‌الله‌علی‌ہ و‌آله‌ی و‌سَلَّمَ}، روانه سرزمین یمن شده است تا مولای متّقیان^{صلی‌الله‌علی‌ہ و‌آله‌ی و‌سَلَّمَ} را -که برای تعلیم دین راهی آن دیار شده است - به مکه فراخواند.^۲ پیامبر مهربان مأمور است تا زنگارهای جاهیّت را از فریضه عظیم

۱ - در این روز سفارش شده است که بر خانواده توسعه دهیم، وسائل الشیعه، شیخ حرّ عاملی (متوفی ۱۱۰۴ ق.) / ج ۷ / باب ۱۴ / ص ۳۲۵ / ح ۶؛ اقبال الاعمال، سیدبن طاووس (متوفی ۶۶۴ ق.) / ص ۴۶۴

۲ - العدیر / ج ۱ / ص ۹ و از مدارک اهل تسنن: سیره حلبي / ج ۳ / ص ۲۸۳؛ سیره احمد زینی دحلان / ج ۳ / ص ۳؛ امیرمؤمنان^{صلی‌الله‌علی‌ہ و‌آله‌ی و‌سَلَّمَ} از ماه مبارک رمضان سال ۱۰ هجری به یمن رفتند: مغازی واقدی / ج ۳ / ص ۱۰۷۹

حج بزداید و مناسک و اعمال حج را آنگونه که خواست خداوند است به مسلمانان بیاموزد.

... مأموریت مهمتر، ابلاغ عمومی و آشکار ولایت و امامت به دستور خداوند است تا پس از ۲۳ سال، بار سنگین مسؤولیت آسمانی هدایت را بر دوش جانشین خود بگذارد و انوار هدایت را یک به یک معرفی نماید تا برای آیندگان راهنمای رهبر و مقتدا باشند. به راستی، آینده آیا نیازمند مردی آسمانی نخواهد بود؟

بیست و دو روز دیگر پیامبر ﷺ، در اجتماع بزرگ مسلمانان در غدیر خم بر فراز منبر می‌فرمایند:

«ای مردم، این آخرین باری است که در چنین اجتماعی بپای ایستم، پس گوش کنید و در مقابل امر خداوند، پروردگارتان، سرتسلیم فرود آورید، ... علی به امر خداوند صاحب اختیار و امام شماست و بعد ازاو امامت در نسل من از فرزندان اوست تا روزی که خدا و رسولش را ملاقات خواهید کرد.»^۱

آفتاب عمر رسول خدا ﷺ را چند صباحی بیش تا افول باقی نمانده است و هر آن چه باید ابلاغ شود به این سفر بستگی دارد.

۱ - فرازی از خطبه غدیر.

۲۱ روز... به عید روزه داری پیامبران ﷺ باقی است^۱

دوشنبه ۲۷ ذی القعده سال ۱۰ هجری قمری، ۹ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۲۵ فوریه سال ۶۳۲ میلادی

امروز دوшنبه ۲۷ ذی القعده، کاروان حج به کاروان سالاری
پیغمبر ﷺ به «عرق الظیه» رسید. سپس در «رُوحاء» توقف مختصراً
کرد. از آن جا برای نماز عصر به سوی «منصرف» رفت. هنگام نماز مغرب
و عشا، کاروانیان در «متعشی» پیاده شدند و شام را همانجا صرف کردند؛
سپس حرکت کردند.^۲

اولین و آخرین حجّ نبوی، بر پایه حکم و وحی آسمانی شکل گرفت و
به دستور قاطع خداوند مبنی بر ابلاغ حکم وصایت و امامت صورت
پذیرفت.

۱ - روایات چندی تصویری دارد که حضرت آدم، حضرت ابراهیم، حضرت موسی و
حضرت عیسیٰ و هم چنین رسول خدا در این روز، روزه می‌گرفته‌اند. وسائل
الشیعه: ج ۷ باب ۱۴ ص ۳۲۸ - ۲ - الغدیر / ج ۱ / صص ۹ - ۱۰

﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلَغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا
بَلَغَتْ رِسَالَتُهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ...﴾ (مائده / ۶۷)

«ای پیامبر! آنچه را که از طرف پروردگاری بر تو نازل شده است ابلاغ کن که اگر انجام ندهی، رسالت او را نرسانده‌ای و خداوند تو را از شر مردمان حفظ خواهد کرد». ^۱

شگفتا...! این چه پیغامی است که اگر ابلاغ نگردد، رسالت همچنان ناقص می‌ماند و تلاش بیست و سه ساله پیامبر عزیز اسلام ﷺ، با تمام سختی‌ها، جنگ‌ها و ... بی‌ثمر خواهد بود؟

شگفتی دیگر در این است که آیة الهی، پیام آور خویش را نوید سلامت می‌دهد و خداوند او را از شر مردم ایمنی می‌بخشد. مگر در کتاب پیامبر ﷺ جز مسلمانان، کس دیگری از یهود، مجوس، بت پرست، ... وجود دارد تا رسول خدا ﷺ از جانب او در خطر باشد؟! به یقین چنین نیست. پاسخ را باید در وجود منافقانی جستجو کرد که در لباس اسلام مخفی شده‌اند.

همراه کاروان بمانیم، تا آن پیام را بشنویم و در خطابه غدیر، خطر این منافقان را بیابیم ...

۱ - بحار الانوار / ج / ص ۳۷ و برخی مدارک معتبر از اهل تسنن: تفسیر کبیر فخر رازی شافعی / ج ۳ / ص ۶۳۶؛ عمدة القاري في شرح صحيح البخاري ابن العيني حنفي / ج ۸ / ص ۵۸۴؛ الفصول المهمة ابن صباح مالكي / ص ۲۷؛ الدر المتنور سیوطی شافعی / ج ۲ / ص ۲۹۸؛ ینابیع المؤودة قندوزی حنفی / ص ۱۲۰

۲۰ روز... به روز شیث، یوشع، شمعون...
و اوصیاء الهی باقی است^۱

سه شنبه ۲۸ ذی القعده سال ۱۰ هجری قمری، ۱۰ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۲۶ فوریه سال ۶۳۲ میلادی

کاروان حاجیان صبح روز سه شنبه نماز را در «أثایه» برپا داشت و سپس به سوی «عَرْج» حرکت کرد. این قافله هنوز امیر مؤمنان صلی الله علیہ وسّلۃ الرحمۃ را به همراه ندارد. آن حضرت به امر پیامبر صلی الله علیہ وسّلۃ الرحمۃ - برای تعلیم احکام الهی اسلام و نیز حل اختلافی که بین اهل یمن پیش آمده است - با گروهی از مسلمانان، راهی آن دیار شده‌اند و اینک با رسیدن نامه رسول خدا صلی الله علیہ وسّلۃ الرحمۃ و دستور جدید، با گروهی از همراهان به سوی مکه عازم‌اند. شانزده ماه پیش نیز که پیامبر خدا صلی الله علیہ وسّلۃ الرحمۃ به قصد غزوه تبوک مدینه را

۱- این روز را روز اوصیاء الهی نیز می‌دانند برای مثال شیث وصی حضرت آدم، یوشع جانشین حضرت موسی و شمعون وصی حضرت عیسی صلی الله علیہ وسّلۃ الرحمۃ است. برای بررسی بیشتر ر.ک. بخار الانوار / ج ۹۷ / ص ۱۱۶

ترک کردند،^۱ امیر مؤمنان علیهم السلام ایشان را همراهی نمی کردند. آن روز، خطر فتنه منافقان و کارشکنان، آن چنان در مدینه احساس می شد که رسول خدا علیهم السلام سنگر مدینه را به داماد خویش سپردند و با به جا گذاشتن شیر خدالله علیهم السلام راهی نبرد شدند. منافقان - که نقشه های شوم خود را نقش بر آب می دیدند - چنین شایع کردند که فرزند ابوطالب برای پرهیز از گرما و سختی سفر، لشکر را همراهی نمی کند! این فتنه سبب شد تا یگانه قهرمان اسلام امیر مؤمنان علیهم السلام به پیشگاه پیامبر خدا علیهم السلام بستابد و ایشان را از آن چه پیش آمده بود باخبر سازد. آنجا بود که پیامبر علیهم السلام فرمودند:

«أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزَلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا تَبَيَّنُ بَعْدِي»^۲

«منزلت و جایگاه تو نسبت به من - در امر رسالت - همچون هارون است برای موسی؛ جز آنکه پس از من پیامبری نیست». .

علی جان...! در مدینه بمان که مدینه بی تو، همانند کشتی بی ناخداست و طوفان حوادث آن را واژگون خواهد ساخت و منافقان و یهودیان هم داستان خواهند شد تا اسلام نویا را از ریشه بخشکانند. این حدیث که به «حدیث منزلت» مشهور است، بار دیگر بر زبان پیامبر علیهم السلام، در خطبه غدیر، جاری می گردد تا همگان به مقام شاه ولایت علیهم السلام آگاه گردند و حجت بر خلائق کامل شود.

۱ - حرکت به سمت منطقه نبوک در ماه رب سال نهم هجری بوده است.

۲ - بحار الانوار / ج ۳۷ / صص ۲۵۴ - ۲۸۹؛ الفدیر / ج ۳ / ص ۱۹۸ و برخی مدارک معتبر مربوط به اهل تسنن: مسنند احمد حنبل / ج ۱ / صص ۱۷۰، ۱۷۳، ۱۷۵ و ۱۷۷؛ مسنند ابوداود / ج ۱ / ص ۲۸؛ صحیح ترمذی / ج ۲ / ص ۳۰۱؛ صحیح ابن ماجه / ص ۱۲

۱۹ روز... به عید تکمیل دین باقی است^۱

چهارشنبه ۲۹ ذی القعده سال ۱۰ هجری قمری، ۱۱ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۲۷ فوریه سال ۶۳۲ میلادی

کاروان عظیم پیامبر ﷺ در پنجمین روز از سفر خود به «سُقیا» رسیده است. اینک پیامبر ﷺ تمامی اهل مدینه و اطراف آن را - جز آنان که به دلیل بیماری نتوانسته‌اند همراهی کنند - در قافله خود به همراه دارد. ده سال پیش، در آغازین روزهای ماه ربیع الاول نخستین سال هجرت - زمانی که سراسر جزیره العرب تحت سلطه دشمنان بود و یاران و پیروان حق بسیار ناچیز می‌نمود - پیامبر ﷺ مسیر مکه تا مدینه را، به همراه تعداد اندکی، پیموده بودند؛ اما امروز بیش از هفتاد هزار نفر تنها از مدینه در کنار پیشوای مهریان خود ره می‌سپارند.

و هنوز زنده است یاد پر خاطره «ليلة المبعث»، آن شبی که شهسوار اسلام در بستر پیامبر خواهد تا نقشه دشمنان، نقش برآب گردد و با حفظ جان فرستاده خدا ﷺ، تاریخ هجرت رقم بخورد.

۱ - اشاره به آیه ۳ / مائدہ.

آن شب که پیشوای جوانمردان، هستی خویش را در طبق اخلاص
گذاشت تا جان پیامبر خدا^{صلوات‌الله‌علی‌ہ و‌سَلَّمَ} از آسیب و خطر محفوظ بماند، ردای
بلند افتخار بر قامت علی^{علی‌ہ و‌سَلَّمَ} راست آمد و چنین نازل گشت:

﴿وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَسْرِي نَفْسَهُ أَبْتَغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَ اللَّهُ رَؤُوفٌ
بِالْعِبَادِ﴾^۱
(بقره / ۲۰۷)

«و در میان مردمان، کسی وجود دارد که جان خود را در راه
رضای خدا می فروشد و خداوند بر این چنین بندگان مهریان
است.»

۱ - بحار الانوار / ج ۳۶ / صص ۴۰ - ۵۱؛ الغدیر / ج ۲ / صص ۴۸ - ۴۹ و برخی
مدارک معتبر مربوط به اهل تسنن: مسند احمد حنبل / ج ۱ / ص ۳۴۸؛ تاریخ طبری / ج ۲
/ صص ۹۹ - ۱۰۱؛ طبقات ابن سعد / ج ۱ / ص ۲۱۲؛ سیرة ابن هشام / ج ۲ / ص ۲۹۱؛
تاریخ خطیب بغدادی / ج ۱۳ / ص ۱۹۱

۱۸ روز... به روز خبر بزرگ باقی است^۱

پنجشنبه ۳۰ ذی القعده سال ۱۰ هجری قمری، ۱۲ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۲۸ فوریه سال ۶۳۲ میلادی

امروز، آخرین روز از ماه ذی القعده است و کاروان حج در طی مسیر از مدینة النبی تا مکه، به محلی بنام «ابواء» می‌رسد. این دیار برای پیامبر خدا^{علیه السلام}، خاطرات تلخی را به یاد می‌آورد. حدود پنجاه و هفت سال پیش - آن‌گاه که فرزند یتیم عبدالله^{علیهم السلام} همراه با مادر جوان خویش آمنه^{علیها السلام}، از زیارت قبر پدر در یثرب باز می‌گشتند - در همین محل بود که دیدگان مقدس او در رحلت مادر گرانقدر ش اشکیار شد و در موقعیتی که تنها شش بهار از عمر سرور پیامبران الهی سپری شده بود، با غم فراق مادر همنشین شد.^۲

۱ - اشاره به آیه ۱ / نباء: مصباح کفعمی / ص ۶۹۸

۲ - همان‌گونه که اشاره شد «ابواء» از منزل‌گاه‌های بین مکه و مدینه است. از آن‌جا که قبر مادر بزرگوار پیامبر^{علیه السلام} در این مکان قرار دارد، این محل همواره مورد توجه و زیارت پیامبر و ائمه^{علیهم السلام} بوده است تا آن‌جا که امام کاظم^{علیه السلام} در ابواء متولد شده‌اند: بحار الانوار / ج ۷ - ص ۱ / ۴۸

این همه بارِ غم بسیار تلخ می‌نمود، اما محمد امین خدا را همیشه با خود داشت و لطف بی‌پایان خداوندی همراه او بود.
... حال پس از سال‌ها، آن کودک یتیم، رسالت بیست و سه ساله‌ی خود را به پایان می‌رسانید. او به فرمان معبد بی‌همتا رهسپار مکه شده بود تا آخرین برگ‌های رسالت خویش را نیز برخواند؛ رسالتی که جزاً او کسی را توان تحمل و انجام آن نبود.

آیا در نبود این یگانه پیشوای برای مسلمانان، پدری مهریان است - خداوند امّت رسول آخر الزَّمان را بی‌سپریست رها خواهد کرد و آنان را به سان یتیمانی بی‌پناه، در وادی حیرت، بی‌راهبر خواهد گذارد؟! هرگز!

«أَنَا وَ عَلِيُّ أَبُو هَذِهِ الْأُمَّةِ»^۱
«من و علی، دو پدراین امّت‌ایم.»

آری، در نبود پیامبر بزرگ ﷺ، امیر اهل ایمان ﷺ پدرانه قافله اسلام را هدایت می‌کند و آن را به سر منزل رستگاری می‌رساند. اگر خداوند مهریان پیامبرش را به بهشت رضوان باز می‌خواند، به لطف و رحمت خویش برای زمینیان عترت او: علی، فاطمه، حسن، حسین، ... و مهدی ﷺ را باقی خواهد گذاشت و اینک کشتنی نجات و صراط مستقیم خداوند، ولی زمان و امام عصر، حجه بن الحسن العسكري عجل الله تعالی فرجهُ الشّریف است؛ او پدر مهریان شیعیان و هدایت‌گر امّت‌هاست که:

«السَّلَامُ عَلَى مَهْدَى الْأُمَّةِ»^۲
«سلام بر مهدی امّت‌ها.»

۱ - بحار الانوار / ج ۱۶ / ص ۹۵ و ج ۲۳ / ص ۲۵۹

۲ - مفاتیح الجنان / ص ۵۲۹ : زیارت امام زمان ﷺ

۱۷ روز... به کامل شدن نعمتهای الهی باقی است^۱

جمعه اول ذی الحجه سال ۱۰ هجری قمری، ۱۳ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، اول مارس سال ۶۳۲ میلادی

در هفتمین روز از طی مسیر مدینه تا مکه، کاروانیان با عبور از «جُحْفَة» و «غدیر خم» عازم «قُدْيَد» می‌شوند. «جحفه» در ۱۵۶ کیلومتری مکه، میقاتِ کسانی است که از مسیر شام و مصر به مکه مشرف می‌شوند. (امروزه هم وطنان ایرانی ما نیز -در صورتی که در برنامه حج آن‌ها، تشریف به مکه پیش از زیارت مدینه باشد - از این میقات احرام می‌بندند). تقریباً در سه کیلومتری این محل به طرف مکه، غدیر خم قرار دارد که آب‌گیری باصفا در خود دارد و درختانی کهن سال بر آن سایه اندخته‌اند. جحفه - که سه راهی مسیرهای مدینه، عراق و مصر به حساب می‌آید - خود یادآور خاطرات شیرینی است. یک سال پیش، یعنی در سال نهم هجرت، در همین محل بود که امیر مؤمنان صلی الله علیہ و آله و سلم به ابوبکر رسیدند و مأموریت ابلاغ آیات برائت را از او تحويل گرفتند و به دستور پیامبر

۱ - اشاره به آیه ۳ / مائدہ

خدالله عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَى رَابِهِ مَدِينَهِ باز گرداندند.

چنان‌که می‌دانیم، وقتی آیات آغا زین سوره برائت نازل گردید و رسول اکرم ﷺ فرمان یافتند که آن آیات را در ایام حج به مشرکان ابلاغ و اتمام حجت کنند، ابتدا ابوبکر را، به سبب کینه نداشتن مشرکان ازوی و اصرار برخی از دوستانش، به همراه چهل نفر، مأمورِ انعام فرمان ساختند؛ اما ... ساعتی بعد، جبرئیل نازل گردید و پیغام خدا را رسانید که:

«این کار راحت‌تر باشد خود پیامبر یا کسی که از او باشد، صورت دهد.»^۱

در اینجا بود که امیر مؤمنان صلی الله علیه و آله و سلم - که به بیان قرآن «نفسِ نبی» و «جان پیامبر»^۲ بود - مأموریت یافت و پای در راه گذاشت تا تنها و یگانه در برابر مشرکان مکه باشد و پیام را ابلاغ کند.

... چنین بود که جحده بار دیگر فضیلت بی‌حد و برتری بی‌قیاس ابوتراب را نسبت به دیگر مسلمانان گواه آورد و در پی آن، در دهم ذی الحجه سال نهم، بانگ رسای علوی در جمَرَة عَقبَة در میان طنین انداز شد که:

﴿بَرَأْتُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ...﴾
(سوره توبه)

«خدا و رسول او، از عهده که مشرکان با شما بستند و شکستند، بیزاری می‌جویند...»

۱ - بحار الانوار / ج ۳۵ / صص ۲۸۴ - ۳۱۳ و الغدیر / ج ۶ / صص ۳۳۸ - ۳۴۱ به استناد هفتاد و سه دانشمند ستی از جمله: مسنند احمد حنبل / ج ۳ / صص ۲۱۲ و ۲۸۳؛
جامع ترمذی / ج ۲ / ص ۱۳۵؛ الدر المنشور سیوطی / ج ۳ / ص ۲۰۹
۲ - اشاره به آیه ۶۱ / آل عمران.

۱۶ روز... به روز افشاری راز نهان شده باقی است

شنبه دوم ذی‌الحجّه سال ۱۰ هجری قمری، ۱۴ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، دوم مارس سال ۶۳۲ میلادی

در هشتاد و پنجمین روز، کاروان حجّه الوداع که به «قدّید» رسیده است، در آن جا توقف می‌کند. امیر مؤمنان علی عائیل[ؑ] و همراهان او - که به فرمان پیامبر ﷺ برای دعوت به حق و جمع‌آوری زکات و جزیه^۱ به نجران و یمن رفته‌اند - هم‌اینک با همراهان خود به سمت مکه ره می‌سپارند.

نجران - که منطقه‌ای مسیحی نشین در مرز یمن و حجاز است - خود حکایتی در فضیلت خاندان وحی در خاطره دارد. چند ماه پیش، هیئت نمایندگی مسیحیان نجران، مرکب از شصت تن از برگزیدگان این قوم در پاسخ به ندای پیامبر ﷺ - که آن‌ها را به قبول اسلام دعوت کرده بود - وارد مدینه شدند و وقایع و گفت و گوهای بسیاری بین آن‌ها و آخرین فرستاده خدا پیش آمد. سرانجام رهبران مسیحی نجران از قبول اسلام

۱ - مالیاتی که مسیحیان و یهودیان به حکومت اسلامی می‌پردازند تا حکومت اسلامی در برابر دشمنان از آنان محافظت کند و امنیت ایشان را تأمین نماید.

سریاز زندن و حاضر به پرداخت جزیه نشدند. رسول خدا ﷺ ایشان را به مباهله فرا خواندند؛ بدین سان که از هر یک از دو طرف، برگزیده ترین ها، در نقطه‌ای خارج از مدینه به نفرین برخیزند تا خداوند دروغگویان را از رحمت خویش دور سازد و بر آنان عذاب فرو فرستد. قرآن چنین می‌فرماید:

﴿...فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَادِبِينَ﴾
(آل عمران / ۶۱)

«پس بگو: بیاید - حاضر شویم - تا پسرانمان و پسرانتان و زنانمان و زنانتان و خودمان و خودتان را فرابخوانیم. سپس دعا کنیم تا خداوند دروغگویان را به لعنت (و مجازات) خویش گرفتار سازد.»

لحظات مباهله فرا رسید و دیدگان حیرت زده مسیحیان سیمای مطمئن و آرام پیامبر ﷺ را مشاهده کردند که قدم به میدان مباهله می‌گذارد؛ در حالی که کودکی را در آغوش دارد و دست گلبوتهای دیگر را در دست می‌فشد. بانویی در پس حضرتش حرکت می‌کند و در پشت سر آنها شوی افتخار آفرین این بانو، چهره آشنای عبادت و رزم، گام بر می‌دارد. به راستی، پیامبر ﷺ تا چه اندازه به دعوت و دعای خود اعتقاد دارد که عزیزترین کسان خود را به وادی بلا و خطر آورده است؟! چنین بود که گروهی از نجرانیان مسلمان شدند و بقیه از بیم هلاک شدن، جزیه دادن را پذیرفتند و از در صلح درآمدند و شاه مردان به گواهی همین آیه به «نفس پیامبر و جان رسول خدا» شهرت یافت.^۱

۱ - بحار الانوار / ج ۲۵ / ص ۲۲۳ و برخی از مدارک معتبر اهل تسنن: صحیح مسلم / باب فضائل الصحابة؛ صحیح ترمذی / ج ۲ / ص ۳۰۰؛ مسنند احمد / ج ۱ / ص ۱۸۵

۱۵ روز... به عید انبیاء و رسولان الهی باقی است^۱

یکشنبه سوم ذی‌الحجّه سال ۱۰ هجری قمری، ۱۵ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، سوم مارس ۶۳۲ میلادی

در نهمین روز سفر حجّة الوداع، کاروان عظیم پیامبر ﷺ به
«عُسفان» رسید.

رسول اکرم ﷺ با عزمی راسخ به همراه قافله هفتاد هزار نفری
خود، همچنان به سمت مکه پیش می‌روند تا آخرین فرمان‌های خداوند
را اجرا کنند؛ سفری با دو مأموریت الهی: اجرای صحیح مراسم حج و
آموزش واجبات و مستحبات آن به مسلمانان و همچنین اعلام عمومی
امر ولایت و امامت و تعیین جانشین خویش به فرمان خداوند؛ چرا که
دیگر خورشید عمر مبارکشان رو به افول نهاده است.
امیر مؤمنان علیہ السلام با سپاهیان خویش از یمن به سمت مکه در راه

۱ - اشاره به حدیث نبوی ﷺ که فرمودند: «انبیاء و اوصیاء ایشان روز غدیر خم را
عید می‌گرفتند.» عوالم العلوم / ج ۱۵ / ص ۲۱۱؛ در برخی مدارک این روز را روز ادريس،
هود،... نیز نامگذاری کرده‌اند.

است و بی صبرانه در انتظار دیدار رسول خداست.
 اغلب محدثان و مورخان، به تواتر در کتب خویش نقل کرده‌اند که رسول خدا^{علیه السلام} فرموده است: «اول کسی که روز قیامت در کنار حوض کوثر، بر من وارد می‌شود، علی است. او همان جوانمردی است که پیش از هر کس اسلام آورد و نماز گزارد و به فرمان خدا و رسول گردن نهاد.» ابوذر غفاری می‌گوید: از رسول گرامی خدا^{علیه السلام} شنیدم که درباره امیر مؤمنان^{علیهم السلام} می‌فرمودند: «یا علی، تو اول کسی هستی که به من ایمان آوردم. تو کسی خواهی بود که در قیامت با من مصافحه می‌کنی. تو راست گوی بزرگواری. تو کسی هستی که جدا سازنده حق و باطلی و حق همواره با توست. تو پیشوای رهبر مؤمنانی. تو برادر من، وزیر من و بهترین کسی هستی که پس از من باقی خواهی ماند و وعده‌های مرا انجام می‌دهی.»

«لولا أنتَ - يا علَىٰ - لَمْ يُعرَفِ المؤْمِنُونَ بَعْدِي»^۱
«يا علی، اگر تو نباشی، پس از من، مؤمنان شناخته نمی‌شندن.»

آری، با ولایت و امامت علی و یازده امام از فرزندان او^{علیهم السلام}، اهل ایمان از کافران، باز شناخته می‌شوند؛ چرا که علم کتاب نزد آن‌هاست و آنان گواه حقانیت آئین اسلام‌اند. ایشان‌اند که ملاک فهم درست از دین پیامبرند و قرائت و تفسیر آنان از دین باید معیار باشد. و در زمان ما نیز چنین است که هر کس درک خود را با امام زمان خویش محک زند، حق را یافته و در صراط امن الهی است و اگر او را مقتدای خویش قرار ندهد، در مسیر کفر و گمراهی، حیران و سرگردان خواهد بود.

۱ - بخار الانوار / ج ۳۹ / ص ۲۰۷ و اهل تسنن: کنز العمال / ج ۶ / ص ۴۰۲

۱۴ روز... به عید اهل بیت محمد ﷺ باقی است^۱

دوشنبه چهارم ذی‌الحجّه سال ۱۰ هجری قمری، ۱۶ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۴ مارس ۶۳۲ میلادی

امروز، کاروان پیامبر ﷺ به «مَرْ الظَّهْرَان» رسید و تا شب، در آن جا
توقف کرد. آنگاه کاروانیان شبانه به سوی «سَرِف» حرکت کردند و به
جایی رسیدند که منزل بعد از آن، مگه معظّمه بود. حاجیان دیگری درین
راه به جمع مسافران حرم امن الهی ملحق شده‌اند. اینک کاروان رسول
خدا پذیرای بیش از صد هزار نفر است.

فراق مدینه از یار به دهمین روزِ خود رسیده است و مسجد زیبای
نبوی، ده شبانه روز است که بی‌فروع مانده؛ نه پیامبری... نه وصی پیامبر و
نه خاندان پاک و مطهر او.

سالها پیش، پیامبر اسلام ﷺ، با ورود به مدینه، شروع به ساختن
مسجدی کردند، که قبر شریف آن حضرت اینک در همین مسجد قرار
دارد؛ قسمت شمالی مسجد، محل عبادت و صفة‌های جنوبی آن،

۱ - اشاره به حدیثی از امام رضی علیه السلام: عوالم العلوم / ج ۱۵ / ص ۲۲۳

آسایشگاه مهاجرانی بود که از مکه با رسول خدا ﷺ کوچ کرده بودند و در مدینه منزلی نداشتند یا محل خواب انصار فقیر و بی‌بصاعت بود. آری، مسجد رسول خدا ﷺ در مدینه استراحتگاه چهارصد فقیر و بینوا بود که هر یک از آنها از طریق کسب و کار یا با کمک از بیت‌المال مسلمانان و غنایم جنگی به تدریج، سرمایه‌ای به دست می‌آوردند و منزلی می‌گرفتند.

در کنار مسجد پیامبر ﷺ، خانه‌های جمعی از مهاجران و انصار قرار داشت که برخی از ایشان برای افتخار، از خانه‌های خود روزنه‌ها و درهایی به این مسجد باز کرده بودند... جبرئیل نازل شد و چنین پیام آورد: درهای این خانه‌ها به مسجد، همگی بسته شود؛ جز در خانه علی علیه السلام.

جماعتی به اعتراض سخنانی گفتند. این سخنان به گوش پیامبر ﷺ رسید. پس فرمودند:

«ای مردم! بدانید که من فرمان یافته‌ام جز در خانه علی، در خانه همه مهاجران و انصار را به مسجد بیندم. شنیده‌ام که برخی از شما سخنانی گفته‌اید! به خدا سوگند من از خود نه دری را بstem و نه دری را گشودم؛ بلکه این فرمانی از سوی خداوند است که باید پیروی کنم.»^۱

۱ - بحار الانوار / ج ۱ / صص ۲۰ و ۲۳ و برخی از مدارک معتبر اهل تسنن: صحیح ترمذی / ج ۲ / ص ۳۰۱؛ مستدرک الصحیحین / ج ۳ / صص ۱۱۶ و ۱۲۵

۱۳ روز... به روز «عهد معهود» باقی است^۱

سه شنبه پنجم ذی الحجّه سال ۱۰ هجری قمری، ۱۷ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۵ مارس سال ۶۳۲ میلادی

کاروان رسول رحمت در نزدیکی مکّه است و تا رسیدن به حرم، راهی نمانده است. امیر مؤمنان صلی الله علیہ وسّلّلہ علیہ الرحمۃ الرّحیمة - که برای دیدار پیامبر صلی الله علیہ وسّلّلہ علیہ الرّحیمة بی تاب آند - فرماندهی سربازان همراه خود را به جانشینشان سپرده، خود را به پیامبر می‌رساند. دیدگان پیامبر صلی الله علیہ وسّلّلہ علیہ الرّحیمة پیش از رسیدن به مکّه به دیدار برادرشان روشن می‌شود. از او می‌پرسند: «چگونه و با چه نیّتی احرام بستی؟» مولانا صلی الله علیہ وسّلّلہ علیہ الرّحیمة پاسخ می‌دهد: «چون نمی‌دانستم که شما چه نیّتی کردید، من به همان نیّتی احرام بstem که رسول خدا احرام بسته است.» پیامبر صلی الله علیہ وسّلّلہ علیہ الرّحیمة می‌فرمایند:

«علی جان! تکلیف تو در این حج همان تکلیف من است. حال به

۱ - اشاره به حدیثی از امام صادق علیہ السلام که فرمودند: «نام عید غدیر در آسمانها روز «عهد معهود» است.» عوالم العلوم / ج ۱۵ / ص ۲۱۴

سوی سربازانت بازگرد و با آنها به مکه بیا»^۱

... اینک کعبه بی تاب از شوق حضور بهترین میهمان در حریمش، رسیدن او را لحظه شماری می کند. امروز بیت الله الحرام، میهمانی رادر طوف خود خواهد دید که تا برپایی قیامت، عزیزتر از او به زیارتمن نخواهد آمد.

قافله و قافله سالار به حرم می رستند. صلای لبیک قطع می شود و مکه، فرزند یگانه خود را در آغوش می گیرد. رسول الله رو به سوی کعبه پیش می روند و در حالی که زبان به حمد و ثنای پروردگار و درود و صلوات بر حضرت ابراهیم گشوده اند، از باب بنی شیبیه به مسجد وارد می شوند. لحظات نیک بختی حجر الأسود فرا رسیده است، حبیب خدا ابتدا بر حجر دست می سایند و آنگاه در گردآگرد کعبه به طوف مشغول می شوند. نماز عبودیت در پس مقام ابراهیم ادا می شود و سپس نوبت به سعی میان صفا و مروه می رسد. همان جا که روزی دویدن های هاجر را به خود دیده است. هفت بار سعی صفا و مروه، از آخرین اعمال عمره تمتع است.

کعبه بر خویش می بالد که سرور عالم، رسول اکرم ﷺ بر گرد او به طوف می چرخد... و کعبه خود یادآور فضیلتی دیگر از امیر مؤمنان ﷺ است. آنگاه که پیامبر ﷺ فرمودند:

«يا علي، إنما أنت بمنزلة الكعبة تُؤْتَى و لا تأْتِي»^۲

«ای علی، تو همانند کعبه هستی، که به سوی تو می آیند (تا هدایت و رهبری را به تو سپارند، در غیر این صورت) اگر نیامندن تو را تکلیفی نیست.»

۱ - بخار الانوار / ج ۲ / صص ۳۸۴ و ۳۹۲

۲ - بخار الانوار / ج ۳۳ / ص ۳۸۰ و ج ۳۶ / ص ۳۵۳ و ج ۳۵۸ و ج ۳۹ / ص ۴۸ و ج

۴۰ / ص ۷۸ و برخی از مدارک اهل تسنن: اسناد الغابة / ج ۴ / ص ۳۱؛ کنوز الحقایق / ص ۱۸۸

۱۲ روز... به روز عرضه ولايت بر اهل آسمان‌ها باقی است^۱

چهارشنبه ششم ذى الحجّة سال ۱۰ هجری قمری، ۱۸ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۶ مارس سال ۶۳۲ میلادی

دومین روز اقامت پیامبر ﷺ در مکه پیش از عزیمت به عرفات است. امیر مؤمنان ﷺ نیز به مکه آمد و از اعمال طواف و نماز و سعی فارغ شده‌اند. پس از دیدار پیامبر ﷺ، امیر مؤمنان ﷺ نزد سربازان و همراهان خود بر می‌گردند تا آنان را برای رسیدن به مکه فرماندهی کنند. آن حضرت در سفر خود به یمن مأموریت داشتند تا بخشی از چزیه مسیحیان نجران را، در قالب یک هزار دست لباس، از ایشان تحویل بگیرند و همراه بیاورند.

امیر مؤمنان ﷺ هنگامی که برای دیدار با پیامبر خدا ﷺ، لشکر خویش را در نزدیکی مکه گذاشته، خود به نزد پیامبر می‌شتابند، آن لباس‌ها را به جانشین موقّت خود می‌سپارند؛ اما در بازگشت، متوجه می‌شوند که لباس‌ها در میان سربازان تقسیم شده و سربازان آنها را به

۱- اشاره به حدیثی از امام رضی ﷺ: عوالم العلوم / ج ۱۵ / ص ۲۲۴

عنوان لباس احرام بر تن کرده‌اند!

این عمل بر علیّ مرتضی^ع سخت گران می‌آید و جانشین خود را مورد بازخواست قرار می‌دهند که: چرا چنین کرده است؟ وی می‌گوید: «سپاهیان اصرار کردند تا من این لباس‌ها را به امانت بدیشان بسپارم و پس از انجام حج باز پس گیرم.» اما حضرت امیر^ع که چنین اختیاری برای آن مرد در بیت‌المال مسلمانان قائل نیست، همه لباس‌ها را از سربازان باز پس می‌گیرد و در مکه تحويل پیامبر^{صل} می‌دهد.

عدالت و امانت علوی، همراهان حضرتش را خوش نمی‌آید. لذا به پیشگاه پیامبر شرفیاب می‌شوند و شکوه می‌آغازند. پیامبر رنجیده از کردار و گفتار آنان، یکی از یاران خود را می‌طلبند و ازاو می‌خواهند که در میان این گروه شکوه گر پا خیزد و پیام حضرتش را چنین ابلاغ کند:

«از بدگویی درباره علی دست بدارید و زیان در کام گیرید! او در اجرای دستور خداوند، بی‌پرواست و در کار دینداری اش سستی روا نمی‌دارد.»^۱

در همین ایام پیامبر^{صل} در کنار چاه زمزم می‌ایستند و بر شقلین (قرآن و عترت) تأکید می‌ورزند.^۲ سپس به رییعة بن امیه دستور می‌دهند که این سخن را با صدای بلند اعلام کند تا همگان بشنوند. آن‌گاه رسول خدا^{صل} با گرفتن اقرار از حاضران در ابلاغ این پیام می‌فرمایند:

«خداوند! شاهد باش.»

در پی آن، پیامبر دستور می‌دهند:

«شاهدان، پیام را به غایبان برسانند.»^۳

۱ - بخار الانوار / ج / ۲۱ / ص ۳۸۵ و برخی مدارک معتبر مربوط به اهل تسنن: مسنند

احمد / ج / ۳ / ص ۶۸؛ مستدرک الصحیحین / ج / ۳ / ص ۱۳۴

۲ - این کلام با نام حدیث ثقلین در تاریخ ثبت شده و مورد قبول تمامی مسلمانان است.

۳ - تاریخ یعقوبی، ج ۲، ص ۱۰۲.

۱۱ روز... به روز نجات حضرت ابراهیم‌علیه‌السلام از آتش، باقی است^۱

پنج شنبه هفتم ذی‌الحجّه سال ۱۰ هجری قمری، ۱۹ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۷ مارس سال ۶۳۲ میلادی

مکّه همچنان پذیرای میهمان عزیز خویش است و میهمان بزرگ در
بیم و اندیشه رسالتی که بر گردن دارد؛ از سویی باید که اعمال حج را موبه
مو به انجام رساند و مسلمانان را با مناسک حج آشنا کند و از سویی دیگر،
به بزرگترین و حساس‌ترین تکلیف خود در این سفر جامّه عمل بپوشاند.
چه چیز رسول خدا^{صلوات‌الله‌علی‌ہ و‌آله‌ی و‌سَلَّمَ} را این چنین اندیشناک کرده است؟ مگر از
چه چیزی بیم دارد که این چنین از فرجام پیروان خود احساس خطر
می‌کند؟ نیک بنگریم و در لابه‌لای خیل همراهان او بگردیم تا دریابیم که
کدام اندیشه پیامبر^{صلوات‌الله‌علی‌ہ و‌آله‌ی و‌سَلَّمَ} را می‌آزاد؟
می‌دانیم که حضرتش به هنگام خروج از مدینه به قصد مکّه بیش از
شصت قربانی به همراه داشت و کسانی نیز در قافله بودند که با خود

۱ - تاریخ، روز نجات حضرت ابراهیم‌علیه‌السلام از آتش نمودیان را این روز می‌داند:
عوالم‌العلوم / ج ۱۵ / صص ۲۱۲ - ۲۲۲

قربانی به مکّه آورده بودند. به فرمان پیامبر ﷺ، این گروه باید پس از انجام اعمال خود در مکّه، تا سر بریدن قربانی در میانه حال احرام باقی می‌ماندند؛ اما تکلیف آنان که با خود قربانی نیاورده بودند نیز روشی بود. آنان می‌بایست بعد از سعی صفا و مروه از احرام خارج می‌شدند و برای عزیمت به عرفات دوباره احرام می‌بستند. این وظیفه و تکلیف آنان بود که پیامبر ﷺ به آنان ابلاغ فرموده بودند.

دریغا... بودند منافقانی که علیرغم تأکید پیامبر شان برای بیرون آمدن از احرام، جاهله‌های در احرام باقی ماندند! آنان در پاسخ اعتراضات، بی‌ادبانه پیامبر ﷺ را مخاطب قرار داده و گفتند: «روا نیست پیامبر مان در احرام باشد و ما به کارهایی مشغول شویم که با خروج از احرام بر ما حلال شده است».^۱ تو گویی این منافقان کوردل بیش از پیامبر خدا، از دین و تکلیف خبر داشتند و رأی خویش را بر امر خدا و رسول ﷺ مقدم می‌دانستند!

به راستی، این کج اندیشان چگونه در برابر دیگر تکالیف مهم الهی سرتسلیم فرود خواهند آورد؟

روزهایی مهم و حساس در پیش است و پیام آورِ امین الهی باید که برای رسانیدن پیام کردگارش زمینه را آماده سازد. همین امشب است که صدای حضرتشن گفتار جبرئیل را برای مؤمنان فریاد می‌کند:

«خوبختی واقعی و سعادت کامل و نیک بختی حقیقی، ازان
کسی است که علی را در زنده بودن و پس از مرگش دوست
بدارد».^۲

۱ - بحار الانوار / ج ۲۱ / ص ۳۹۱ و برخی مدارک مربوط به اهل تسنّن: مسنّد احمد / ج ۱ / ص ۵۰

۲ - بحار الانوار / ج ۳۹ / صص ۲۵۷ و ۲۷۴ و برخی مدارک مربوط به اهل تسنّن:
مجمع الزوائد هیثمی / ج ۹ / ص ۱۳۲؛ کنز العمال / ج ۶ / ص ۴۰۰

۱۰ روز... به روز عید و شادی و سرور باقی است^۱

جمعه هشتم ذی‌الحجّه سال ۱۰ هجری قمری، ۲۰ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۸ مارس سال ۶۳۲ میلادی

امروز روز تَرْوِیه است. ترویه به معنای ذخیره کردن آب است و چون باید برای توقف در عرفات و بیتوتہ در مشعر الحرام و نیز اعمال خاص مِنَا، حجّاج به فکر ذخیره آب باشند، از این رو به آن روز «یوم التَّرْوِیه» گفته‌اند. این نام از حجّ ابراهیم و اسماعیل علیهم السلام به یادگار مانده است؛ چرا که جبرئیل علیهم السلام به ایشان توصیه کرد تا برای عرفات و مشعر و مِنَا آب با خود بردارند. در این روز از حجّة الوداع بود که پیامبر ﷺ به همراه تمامی همراهان از مکّه خارج شدند و از راه مِنَا به سوی عرفات رهسپار شدند.

رسول خدا ﷺ به هنگام احرام بستن در ذوالحجّه شترانی را به عنوان قربانی با خود آورده بودند. از همین رو، بعد از اتمام طواف و سعی در مکّه همچنان تا اعمال عرفه و مِنَا در احرام باقی ماندند. امیر مؤمنان علیهم السلام

۱ - اشاره به روایتی از امام صادق علیهم السلام: عالم العلوم / ج ۱۵ / ص ۲۱۳

و دیگر کسانی که قربانی با خود داشتند نیز، چنین کردند، اما کسانی که قربانی با خود نداشتند و همگی در مکه از احرام خارج شده بودند- به غیر از تعدادی به ظاهر مسلمان که به تکلیف عمل نکردند - امروز دوباره به قصد حج تمتع احرام بستند و در کنار پیامبر ﷺ به راه افتادند.

مکه، در واپسین ماههای عمر رسالت، یادآور خاطراتی شیرین از سالهای آغازین دعوت نبوی است که در آن، پیامبر خدا ﷺ همانند این سفر، به ابلاغ وصایت علوی مأمور بودند. در دعوت نزدیکان خود، دست امیرمؤمنان رض را - در حالی که عمر آن حضرت حدّاً کثیر ۱۳ سال بود - گرفته، فرمودند:

«إِنَّ هَذَا أَخْيُ وَ وَصَيْ وَ خَلِيفَتِي فِيْكُمْ، فَاسْمَعُوا لَهُ وَ أَطِيعُو»^۱

«به راستی که این - علی - برادر من، وصی من و خلیفه من در میان شماست. پس به سخنانش گوش فرا دهید و اطاعت ش کنید.»

۱ - بخار الانوار / ج ۱۸ / ص ۱۶۳ و برخی مدارک مربوط به اهل تسنن: مسنند احمد / ج ۱ / ص ۱۵۹؛ تاریخ طبری / ج ۱ / ص ۲۱۷؛ کنز العمال / ج ۶ / ص ۴۰۱؛ کامل ابن اثیر / ج ۲ / ص ۲۴

۹ روز... به جشن ملائک در آسمان‌ها باقی است^۱

شنبه نهم ذی‌الحجّه سال ۱۰ هجری، ۲۱ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۹ مارس سال ۶۳۲ میلادی

امروز، روز خودشناسی، روز بازخوانی کرده‌ها و ناکرده‌ها، روز اعتراف به گناهان و راز و نیاز با خداوند و روز معرفت نسبت به حجّت خداست. امروز، روز عرفه است و جایی که ما از آن سخن می‌گوییم، صحرای عرفات.

عرفات در روزگار ما، مشخص‌ترین مکانی است که حجّت خدا و جانشین پیامبر، حضرت حجه بن الحسن العسكري عجل الله تعالى فرجه الشریف در آن حضور می‌یابند و به جمع حاجیان گرما می‌بخشند. با آن حضور مقدس، اگر حاجیان رسول خدا ﷺ را در کنار خود نبینند، مولای متّقیان را نیابند، وجود امام مجتبی را احساس نکنند، زمرة دعای سیدالشہدا را نشنوند و امام سجاد را و حضرت باقر را و... به حق که حجّشان ناتمام است.

۱ - اشاره به روایتی از امام رضی‌الله‌اش^۲: عالم‌العلوم / ج ۱۵ / ص ۲۲۲

عجب صحرایی است عرفات و عجب روزی است عرفه!
در چنین روزی، پیامبر خدا^{صلوات‌الله‌عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} تا طلوع آفتاب در منا حضور داشتند و سپس به عرفات تشریف فرما شدند.

رسول خدا^{صلوات‌الله‌عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} در این میان، سوار بر شتر خویش، مسلمانان را مخاطب قرار داده، بار دیگر به اهل بیت خویش^{علیهم‌السلام} سفارش می‌کنند و حدیث تقلیل را باز می‌خوانند:

من دو چیز در میان شما باقی می‌گذارم که اگر آن دو را
رها نکنید، گمراه نخواهید شد: قرآن، کتاب خدا و خاندان
و اهل بیتم.^۱

نیک که بنگریم در محلی به نام «نمراه» خیمه رسول الله^{صلوات‌الله‌عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} را خواهیم دید و چون در سخنان حضرتش دقت کنیم، بوی خداحافظی را استشمام خواهیم کرد. آفتاب عمر حبیب خدا^{صلوات‌الله‌عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} اندیشه غروب دارد و واپسین سفر این سفیر الهی با ابلاغ آخرین تکالیف رسالتش سپری می‌شود.

پیامبر^{برکزیده خدا} می‌داند که باید در واپسین روزهای حیات، جانشین خود را به شکل آشکار و در حضور همگان به مردم بشناساند. جبرئیل در شامگاه روز قبل، بار دیگر پیام معبدش را به وی ابلاغ کرده است که اگر چنین نکند گویی رسالتش را به انجام نرسانیده است.

۱- بخار الانوار / ج ۲۹ / ص ۳۴۰ به نقل از جامع الاصول / ج ۱ / ص ۲۷۸ و صحیح ترمذی / ج ۵ / ص ۶۶۳ (هر دو مدرک که از منابع معتبر سنتی است اشاره دارد که حدیث مذکور در عرفه بیان شده است).

۸ روز... به روز قبول توبه حضرت آدم^{صلی الله علیه و آله و سلم} باقی است^۱

یکشنبه دهم ذی الحجه سال ۱۰ هجری قمری، ۲۲ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۱۰ مارس سال ۶۳۲ میلادی

امروز روزی پر خاطره است. روزی که بوی بندگی خالص برگزیدگان الهی، ابراهیم و اسماعیل^{علیہما السلام} را با خود دارد. روزی که قرن‌ها پیش، آن دو بزرگوار در امتحان اطاعت و بندگی خداوند، رضای حق تعالی را بدست آورده‌اند و عید بزرگ اضحی و آیین ذبح قربانی، با ایثار آنان و هدیه‌ی بهشتی به یادگار ماند.

امروز پیامبر^{صلی الله علیه و آله و سلم} و همراهانش در میان قربانی می‌کنند. پس از آن، پیامبر^{صلی الله علیه و آله و سلم} پیروان خویش را مخاطب قرار داده می‌فرمایند: «چند صبحی بیش از عمر من باقی نمانده است. اگر در فردای روزگار نباشم، این برادرم علی است که در مقابل گمراهن خواهد ایستاد». سپس بار دیگر آنان را به امانت‌داری در برابر دو یادگار نبوّت توصیه

۱ - تاریخ، روز قبول توبه حضرت آدم^{صلی الله علیه و آله و سلم} را پس از خارج شدن از جنت، این روز می‌داند: عوالم‌العلوم / ج / ۱۵ / ۲۱۲

کرده، می‌افزایند:

«من دو چیزگرانبها در میان شما به امانت می‌گذارم که اگر به
این دو چنگ زنید، هرگز گمراه نخواهد شد: کتاب خدا و
عترتم، یعنی اهل بیت؛ این دو هرگز از هم جدا نمی‌شوند تا در
روز قیامت، در کنار حوض کوثر بر من وارد شوند.»^۱

همان‌گونه که اشاره شد این گفتار در خشان پیامبر خدا^{صلوات‌الله‌علی‌ہ}، با عنوان «حدیث ثقلین» جاودانه در تاریخ مسلمانان باقی ماند. پیامبر^{صلوات‌الله‌علی‌ہ} که دیروز در عرفه براین امر تأکید نمودند، امروز نیز در منا به ثقلین (: دو یادگار و دو امر مهم) اشاره می‌فرمایند.
پیامبر^{صلوات‌الله‌علی‌ہ} در ماجراهی غدیر، بار دیگر با خواندن «حدیث ثقلین» از مسلمانان می‌خواهند که میراث ایشان، قرآن و اهل بیت^{علیهم‌السلام} را پاس دارند.

به راستی، با این همه تأکیدات معنای سقیفه، غصب فدک،... و کربلا چیست؟

۱ - برخی مدارک از اهل تسنن: مستدرک الصحیحین / ج ۳ / ص ۱۰۹؛ خصائص نسایی / ص ۲۱ (هر دو مدرک صریحاً اشاره دارد که حدیث فوق در غدیر خم نیز بیان شده است).

۷ روز... به روز تبریک و تهنیت مؤمنان به یکدیگر باقی است^۱

دوشنبه یازدهم ذی‌الحجّه سال ۱۰ هجری قمری، ۲۳ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۱۱ مارس سال ۶۳۲ میلادی

روز یازدهم از ماه ذی‌الحجّه، روز سطیز با شیطان است. پیامبر
خدا^{علیه السلام} و یارانشان در پس اعمالی که دیروز در میان انجام داده‌اند،
دیشب را در این وادی بیتوهه کرده‌اند و اینک به رُمی جَمَرات سه گانه، به
نشانه نفرت از شیطان مشغول‌اند.

و امیر مؤمنان^{علیه السلام} مبارزه با شیطان را چه زیبا، به تمامی اهل ایمان
آموخته است:

آنچاکه از ۷۰ کشته قریش در بدر، او به تنها یی نیمی از بزرگان شرک را
به هلاکت می‌شاند. و در أحد، یازده پرچم‌دار سپاه شیطان را به زانو در
می‌آورد و هشتاد ضربه را به جان می‌خرد تا جان پیامبر^{علیه السلام} را حفظ کند.

۱ - امام رضا^{علیه السلام} فرمودند: در این روز هرگاه برادر مؤمن خود را ملاقات کردید، چنین
بگویید: «الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُبِّسِكِينِ بِوْلَاتِي امیر المؤمنین^{علیه السلام}» سپاس خدایی را که
ما را از تمسک کنندگان به ولایت امیر مؤمنان^{علیه السلام} قرار داد. عوالم‌العلوم / ج ۱۵ / ص ۲۲۳

خندق یادآور ضربتی است که از عبادت انس و ملائکه تا روز قیامت برتر است. خیر حکایت از مبارزه یک تنۀ آن شهسوار اسلام در برابر شیاطین یهود دارد؛ آنگاه که ضربت او سنگ، کلاه خود و دستار سر پهلوان یهود «مرّحَب» را تا به دندان دو نیم می‌کند و صدای آن ضربت تا دور دست شنیده می‌شود و نوید پیروزی را با خود به پیشگاه پیامبر ﷺ می‌رساند. و آنک ... امیر مؤمنان علیهم السلام است که به جنگ می‌رود و پیامبر خدا صلوات الله علیه چنین خطابش می‌کند:

«يا على، به پيش رو که جبرئيل از راست تو، ميكائيل از جانب
چپ تو، عزرايل در جلویت و اسرافيل در پشت سرت قتال
می‌کنند و نصرت الهی بالای سرتوست و دعای من از پی، تو
را همراهی می‌کند». ^۱

وبه حق، تنها علی است که پس از رسول خدا صلوات الله علیه، لیاقت سرپرستی و رهبری مسلمین را داراست.

۱ - بخار الانوار / ج ۲۱ / ص ۱۸ و برخی از مدارک اهل تسنن: مسند احمد / ج ۱ / ص ۱۹۹؛ کنزالعمال / ج ۶ / ص ۳۹۵؛ ذخائرالعقبی / ص ۷۶؛ مستدرک الصحیحین / ج ۳ / ص ۱۷۳

۶ روز... تا روز زینت برای رضای خداوند باقی است^۱

سه شنبه دوازدهم ذی الحجه سال ۱۰ هجری قمری، ۲۴ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۱۲ مارس سال ۶۳۲ میلادی

امروز آخرین روز توقف در میان است و آخرین مراحل حج در حجّة
الوداع به پایان خواهد رسید. پیامبر ﷺ بار دیگر در سخنرانی خویش
در «مسجد خیف» حدیث «منزلت» و «تلین»^۲ را می‌خوانند و صریحاً از
مسلمانان می‌خواهند که حاضران به غایبان برسانند.^۳

پیامبر اسلام ﷺ امروز یکی از تکالیف مهم خود را در این سفر - که
آموزش عملی اعمال و مناسک حج ابراهیمی به مسلمانان است - تمام و
کمال به پایان می‌رسانند و در هر مورد واجبات و مستحبات آن را برای
مردم بیان می‌فرمایند. بدین ترتیب اعمال حج به پایان خواهد رسید.

۱ - اشاره به حدیثی از امام رضا علیه السلام: عوالم العلوم / ج ۱۵ / ص ۲۲۴

۲ - بخار الانوار / ج ۳۷ / ص ۱۱۴ و ۱۲۹

۳ - بر طبق شواهد تاریخی خطبهٔ بسیار مهمی درباره مقام امیر المؤمنان علیه السلام در مسجد
خیف ایراد شده است. ر.ک: بخار الانوار / ج ۲۷ / ص ۶۹ و ج ۳۷ / ص ۱۱۴ و ۱۱۵ - ۱۳۵

پس از پایان مراسم حج، دستور الهی بر پیامبر ﷺ چنین نازل می شود:

«نبوّت تو به پایان رسیده و روزگارت کامل شده است. اسم اعظم و آثار علم و میراث انبیا را به علی بن ابی طالب بسپار که او اولین مؤمن است. من زمین را - بدون عالمی که اطاعت من ولایتم با او شناخته شود و حجّت بعد از پیامبرم باشد - رها نخواهم کرد.»^۱

یادگار انبیا، صحف آدم و نوح و ابراهیم ﷺ، تورات و انجلیل، عصای موسی ﷺ، انگشتی سلیمان ﷺ و سایر میراث های ارجمند - که فقط در دست حجّج الهی است و نزد انبیای پیشین و اوصیای ایشان دست به دست گشته و هم اکنون نیز خاتم انبیا ﷺ حافظ آن است - اینک باید به وصیّ آن حضرت منتقل گردد.

پیامبر ﷺ، امیرمؤمنان ﷺ را فرا می خواند و مجلسی خصوصی ترتیب می دهد تا وداع الهی را به آن حضرت بسپارد. بدین سان به اعجاز نبوی، میراث هزاران ساله انبیا ﷺ به حضرت امیرمؤمنان ﷺ سپرده می شود و این امانت ها از مولای متقيان به امامان بعد انتقال می بابد ... و اينک در دست مبارک آخرین حجّت پروردگار حضرت بقیّة الله ارواحنا له الفدا است.

۱ - بحار الانوار / ج ۲۸ / ص ۹۶ و ج ۳۷ / ص ۲۰۲ و ج ۴۰ / ص ۲۱۶

۵ روز... تا غدیر،

روز اجتماع مؤمنین به جهت جشن و سرور باقی است^۱

چهارشنبه سیزدهم ذی‌الحجّه سال ۱۰ هجری قمری،
۲۵ اسفند سال ۱۰ هجری شمسی، ۱۳ مارس سال ۶۳۲ میلادی

آخرین ساعات حضور پیامبر ﷺ در مکّه است و به زودی کاروان حجّاج به قصد بازگشت به دیار خویش، حرکت خواهد کرد. امروز نیز افتخاری دیگر برای شاه جوانمردان به همراه دارد. آری، امروز است که جبرئیل بر پیامبر خدا ﷺ نازل می‌گردد و از جانب پروردگار، عنوان افتخارآمیز «امیرالمؤمنین» را اختصاصاً برای ابوالحسن علی بن ابی طالب علیهم السلام به همراه می‌آورد. پیامبر خدا ﷺ نیز دستور می‌دهند تا یکایک یارانشان صاحب ذوالفقار را ملاقات کنند و ایشان را با عنوان امیر اهل ایمان بخوانند و براو چنین سلام کنند:

۱- اشاره به حدیثی از امیر المؤمنان علیهم السلام که به این امر سفارش فرمودند: عوالم العلوم / ج ۲۰۹ / ص ۱۵

«السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ»^۱

این دستور پیامبر ﷺ بعضی از صحابه را خوش نمی‌آید و ناخرسندانه می‌پرسند: «آیا این عنوان از سوی خداوند و رسول اوست؟» پیامبر رحمت آزرده خاطر و غضبناک می‌فرمایند: «این حقی است از طرف خدا و رسولش. خداوند این دستور را به من داده است.» به راستی این چنین مسلمانانی در فرداهای نزدیک چگونه سرتسلیم در برابر فرمان عظیم پروردگار فرود خواهند آورد؟ نطفه نخستین توطئه‌ها در همین روزها در مکه بسته شده است. گفته‌های پیامبر ﷺ، از رحلت قریب الوقوع حضرتش خبر می‌دهد و همه چیز از جانشینی امیر مؤمنانه^۲ بعد از ایشان حکایت دارد. آنان که سال‌های سال در اندیشه و آرزوی تکیه زدن بر جایگاه حکومت بعد از پیامبر ﷺ، دنдан طمع تیز کرده بودند، اینک حلقه فتنه آراسه می‌کنند و برای فرداها، هم قسم می‌شوند که:

«اگر محمد از دنیا رفت یا کشته شد، نمی‌گذاریم خلافت و جانشینی او در اهل بیت شود.»^۳

این متن پیمانی بود که پنج نفر از یاران نقاب به چهره و نفاق پیشنهاد می‌کنند. نوشته و در میان کعبه در زیر حاک نهان کرده بودند؛ پیمانی که با عنوان «صحیفة ملعونه» (نوشتار شوم) از آن یاد می‌شود و پیامبر بزرگ ﷺ در خطبه غدیر نسبت به آن هشدار می‌دهند.

آیا مسلمانان به این هشدار توجه کردند؟

۱ - بحار الانوار / ج ۳۷ / صص ۱۱۱ و ۱۲۰ و ج ۳۷ / باب ۵۴ و مدارکی از سنیان که اذعان می‌کنند پیامبر چنین لقبی را به حضرت داده‌اند: حلیة الأولیا / ج ۱ / ص ۶۳ و تاریخ بغداد / ج ۱۳ / ص ۱۲۲

۲ - بحار الانوار / ج ۱۷ / ص ۲۹ و ج ۲۸ / ص ۸۵ و ج ۳۷ / ص ۱۱۴

٤ روز... تا عید غدیر،
روز احسان و نیکی در حق مؤمنان باقی است^۱

پنجشنبه چهاردهم ذی الحجه سال ۱۰ هجری قمری،
۲۶ اسفند سال ۱۰ هجری شمسی، ۱۴ مارس سال ۱۴۳۲ میلادی

در این روز مکّه با میهمان عزیز خود پیامبر خدا ﷺ، برای همیشه
وداع می‌کند. به فرمان الهی، حاجیان به حرکت در می‌آیند و سیل جمعیت
که بیش از یکصد و بیست هزار نفر است، به همراه آن حضرت سفر پنج
روزه تا غدیر را آغاز می‌کنند. حتی پنج هزار نفر از اهل مکّه و دوازده
هزار نفر از اهل یمن، در جهت مخالف مسیر سرزمین خود، برای درک
مراسم غدیر همراه حضرت آمدند.

زمان ابلاغ مهمترین رسالت نبوی هر لحظه نزدیک‌تر می‌شود.
دوست و دشمن در این که امیر مؤمنان ﷺ تنها فرد شایسته برای جانشینی
رسول خداست، شک ندارند؛ چرا که او اولین مسلمان و نخستین
نمایگزار در پشت سر پیامبر ﷺ است. در دعوت نزدیکان - که به «یوم

۱- اشاره به حدیثی از امیر مؤمنان ﷺ: عوالم العلوم / ج ۱۵ / ص ۲۰۹

الإنذار» نام برده شده است - او برادر، وصی و جانشین پیامبر ﷺ معرفی می‌شود. در لیله المبیت (شب هجرت)، اوست که جان فدای نبوّت می‌کند. در بدر، اوست که کمر شرک را می‌شکند. آسمان اُحد برای او سروِد «لافتی إلَّا عَلَى، لَا سِيفٌ إلَّا ذُو الْفَقَار» می‌سُراید. خبیر را او فاتح است. جای جای قرآن مشحون از فضایل و مناقب اوست و این همه را رسول خدا ﷺ بهتر از هر کسی می‌داند ... اما فتنه جویانی در میان پیروانش دارد، که دلهاشان از حسد و کینه نسبت به علی مرتضی علیه السلام لبریز است.

«يا عَلَى، لَا يُحِبُكَ إلَّا مُؤْمِنٌ وَ لَا يُغْضُبُكَ إلَّا مُنَافِقٌ»^۱
 «ای علی! تو راجز مؤمن دوست نمی‌دارد و جز منافق کسی با تو دشمنی نمی‌کند.»

قلبی که جایگاه ایمان است، علی را دوست دارد. آری، امیرمؤمنان و اولاد او ﷺ محور محبت الهی‌اند. دوستدار ایشان دوستدار خداست و دلهای اهل ایمان به سویشان پر می‌کشد. چه زیبا فرموده است امام حسن عسکری علیه السلام:

«فرزنند، مهدی! بدان که دلهای مردم طاعت پیشه و با اخلاص، بهسان پرنده‌ای که به سوی لانه پر می‌کشد، مشتاقانه راهی کوی توست.»^۲

۱ - برخی مدارک معتبر از اهل تسنن: صحیح مسلم / کتاب الایمان، جامع ترمذی / ج ۲/ ص ۲۲۹؛ الریاض النصرة / ج ۲ / ص ۲۱۳؛ کنزالعمال / ج ۶ / ص ۳۹۱؛ أنسی المطالب / ص ۸
 ۲ - بحار الانوار / ج ۵۲ / ص ۳۵

۳ روز... به انجام مراسم «عقد اخوت» بین برادران دینی باقی است^۱

جمعه پانزدهم ذی الحجه سال ۱۰ هجری قمری، ۲۷ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۱۵ مارس سال ۶۳۲ میلادی

کاروانیان پس از خروج از مکه به «سرف» رسیده و از آن جا تا «مر الظہران» آمده‌اند. هنوز تا «غدیر خم» چند منزل دیگر باقی است. انتخاب منطقه «غدیر» از چند جهت قابل توجه است:

نخست از آن روکه در راه بازگشت از مکه، نزدیک دو راهی جدا شدن کاروانها و تقاطع مسیرهای است. در آینده، کاروانهای حج، در راه رفت و برگشت، با رسیدن به وادی غدیر و نماز در مسجد پیامبر ﷺ، با این جایگاه تجدید خاطره و بیعت تازه خواهند کرد تا یاد آن در دل‌ها احیا گردد.

۱ - برای آشنایی با این سنت اسلامی مراجعه کنید به: مستدرک الوسائل، محدث نوری(ره) / ج ۱ / ص ۴۵۶ / باب ۳ (چاپ قدیم) و همچنین اسرار غدیر، محمدمبار انصاری / ص ۲۲۰

دیگر این که «غدیر» محلی بسیار مناسب برای برنامه سه روزه پیامبر ﷺ و ایراد خطبه برای آن جمعیت انبوه بود. منطقه «غدیر خم» بیانی باز و وسیع در مسیر سیلاب وادی «جحفة» است. این سیلاب از مشرق به مغرب جاری می‌شود و پس از عبور از غدیر به جحفة می‌رسد و سپس تا دریای سرخ ادامه پیدا می‌کند و سیل‌های سالیانه را به دریا می‌ریزد.

در این مسیر آب گیرهای طبیعی به وجود آمده است که پس از عبور سیل، آب‌های باقیمانده در آن جمع و در طول سال به عنوان ذخایر آبی شناخته می‌شوند و به آنها اصطلاحاً «غدیر» می‌گویند. در مناطق مختلف غدیرهای زیادی در مسیر سیل‌ها وجود دارد که با نام گذاری از یکدیگر شناخته می‌شوند. این غدیر هم برای شناخته شدن از غدیرهای دیگر به «غدیر خم» نام بردار است. کنار این آبگیر، پنج درخت سرسبز و کهن سال از نوع «سَمُّر» شبیه درخت چنار وجود دارد که درختی خاص صحراء است. این پنج درخت، سایبانی دلپذیر برای مسافران خسته است.

در نتیجه، این بیابان وسیع به عنوان مکانی مناسب برای مراسم سه روزه غدیر انتخاب می‌گردد و جایگاه سخنرانی زیر همان درختان در نظر گرفته می‌شود که هم مشرف بر بیابان و محل تجمع مخاطبان است و هم سایبان مناسبی برای ایراد خطابه.

چند روز دیگر، پیامبر ﷺ در همین مکان و به هنگام بیعت، عمامه خود را که «سحاب» نام داشت، به عنوان تاج افتخار، بر سر امیر مؤمنان صلی الله علیہ وسالم علیہ قرار می‌دهند و می‌فرمایند: «عمامه، تاج عرب است».^۱

۱ - الغدیر / ج ۱ / ص ۲۹۱ و عوالم العلوم / ج ۱۵ / ص ۳ / ۱۹۹ و از اهل تسنن: الرياض النضرة محب الدين طبری / ج ۲ / ص ۲۱۷؛ کنز العمال متقدی هندی / ج ۱ / ص ۶؛ شرح المواهب زرقانی / ج ۵ / ص ۱۰

۲ روز... به روز عید غدیر،
روز صلوٰت و برائت از دشمنان باقی است^۱

شنبه شانزدهم ذی‌الحجّه سال ۱۰ هجری قمری، ۲۸ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۱۶ مارس سال ۶۳۲ میلادی

قابلٰهٗ عظیم غدیر همچنان در حرکت است و از «مَرْأَةِ الظَّهْرَانَ» گذشته و
به آبادی بعدی یعنی «عُسْفَانَ» رسیده است.
تا جایگاه موعود راهی باقی نیست. جایی که خداوند مقدّر داشته
است تا رسولش، ولایت امیرمؤمنان و یازده فرزند او طیب‌الله را به مردم ابلاغ
کند و پس از اتمام حجّت با مسلمانان، علی را به فرمان روایی آنان
منصوب کند، چراکه چند روزی بیشتر از عمر مبارکش باقی نمانده است.
آری، خداوند هیچگاه زمینش را بدون حجّت باقی نمی‌گذارد و پس از
رسول خدا، امیرمؤمنان و فرزندانش طیب‌الله حجّت روی زمین
خواهند بود.

از طرف دیگر، بنیان گذاران سقیفه مقارن ماجراهی غدیر، پیمان نامه‌ای

۱- اشاره به حدیثی از امام صادق علیه السلام: بحار / ج ۳۷ / ص ۱۷۱

امضا کرده و به نظام دادن لشکر خود پرداخته‌اند تا از رسیدن خلافت به امیر مؤمنان^{علیهم السلام} جلوگیری کنند. در حقیقت در این روز است که صفات آرایی جمل، صفین و نهروان شکل می‌گیرد و آئین نو پای اسلام به جای آن که انسان‌های خاکی را با دستورات الهی به افلک ببرد، گرفتار جهنّم هوا و هوس‌ها می‌شود. شماری دنیا طلب در بستان دین لانه می‌کنند و گروهی منافقانه به بهانه دفاع از دین، تیشه جاهلیت بر ریشه دین می‌زنند.

تمام کج اندیشی‌ها در تاریخ اسلام، از این‌جا ریشه دارد و یکی از آثار این پیمان نامه ناپاک و صحیفه شوم، آنانی هستند که صاحب غدیر را به نام اسلام در محراب عبادت شهید می‌کنند و آب به آسیابِ مال پرستان و شهوترانانی می‌ریزند که از عدالت علوی گریزانند.

... هم‌چنین در صحیفه ملعونه خطوط نانوشته‌ای است که غدیر را تا قربانگاهِ کربلا می‌کشاند.

چه آگاهانه فرمود امام صادق^{علیه السلام}:

«آنگاه که آن پیمان نامه نوشته شد، حسین^{علیه السلام} به شهادت رسید.»^۱

و چه زیبا مثلی آورد امام رضی^{علیه السلام}:

«مثل اهل ایمان در قبول ولایت امیر مؤمنان^{علیهم السلام} در روز غدیر خم همانند ملائکه در سجودشان مقابل حضرت آدم^{علیه السلام} است و مثل کسانی که در روز غدیر از ولایت امیر مؤمنان^{علیهم السلام} سرباز زدند، مثل شیطان است.»^۲

۱ - بخار الانوار / ج ۲۴ / ص ۳۶۶ و ج ۲۸ / ص ۱۲۳

۲ - عوالم العلوم / ج ۱۵ / ۳ / ص ۲۲۴

۱ روز... به عید غدیر، روز حمد الهی و شکرگزاری باقی است^۱

یک‌شنبه هفدهم ذی‌الحجّه سال ۱۰ هجری قمری، ۲۹ اسفند
سال ۱۰ هجری شمسی، ۱۷ مارس سال ۶۳۲ میلادی

کاروان بزرگ غدیر به همراهی وجود مقدس پنج نور پاک، پیامبر،
امیر مؤمنان، حضرت زهرا، امام حسن و امام حسین علیهم السلام - که این کاروان
را بر افلاکیان شرف می‌بخشنند - پس از گذشتن از «عُسفان» به «قدَید»
رسیده است و اینک تا «جحفه» که «غدیر خم» کنار آن قرار دارد، راهی
باقی نیست.

آنچه در غدیر برای مردم بیان می‌شود بزرگترین پیام اسلام، یعنی
ولایت اهل بیت علیهم السلام می‌باشد که اهمیت آن از هر اصل دیگری در اسلام
برتر است. نماز که خود ستون دین است، به هنگام سفر، کوتاه و شکسته
خوانده می‌شود و در حالاتی، ساقط است یا روزه بر کهن سالان و بیماران
و مسافران حرام شمرده شده است؛ اما ولایت اهل بیت علیهم السلام بر هر زن و
مرد، بیرون و جوان، کوچک و بزرگ ... در هر حال واجب است و تخلف از

۱- اشاره به حدیثی از امام صادق علیهم السلام: بحار / ج ۳۷ / ص ۱۷۰

آن در هیچ هنگامی جایز نیست. غدیر خود حکایت متخلف از ولایت را چنین گزارش می‌کند:

در آخرین ساعت روز سوم واقعه غدیر یعنی ۲۰ ذی الحجه، «حارث فهْری» با دوازده نفر از یارانش نزد پیامبر ﷺ می‌آید: ای محمد! سؤالی دارم: این که درباره علیّ بن ابی طالب گفتی: «من کنت مولاًه فَعَلَّی مَوَلَاه...» از جانب پروردگار بود یا گفته خود توست؟

پیشوای اسلام پاسخ می‌دهد: «خداؤند به من وحی کرده است و واسطه بین خدا و من، جبرئیل است. من اعلام کننده پیام خداوند و بدون اجازه پروردگار خبری نمی‌دهم.»

مرد نگون بخت بدنهاد می‌غرد: «خدایا! اگر آن چه محمد می‌گوید حق و از جانب توست، سنگی از آسمان بر من بیفکن و عذابی دردنگ فرو فرست.»

همین که سخن حارث تمام می‌شود و به راه می‌افتد، خداوند سنگی از آسمان بر او می‌فرستد که وی را در دم هلاک می‌گرداند و ماجرای اصحاب فیل، در برابر دیدگان یکصد و بیست هزار حاضر در وادی غدیر، تکرار می‌شود. آن گاه فرشته وحی فرود می‌آید:

﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِعِذَابٍ وَاقِعٍ * لِلْكَافِرِينَ لِيَسْ لَهُ دَافِعٌ﴾^۱

(معارج/ ۱ و ۲)

«سؤال کننده‌ای، عذابی را که وقوعش حتمی است طلب می‌کند. (او بداند که این عذاب) کافران را در بر می‌گیرد و هیچکس را توان دفع آن نیست.»

۱ - بخار الانوار / ج ۳۷ / ص ۱۳۶؛ الغدیر / ج ۱ / صص ۲۳۹ - ۲۴۶ و برخی مدارک مربوط به اهل تسنن: تفسیر قرطبي در تفسیر سوره معارج: الفصول المهمة ابن صباح المالكي / ص ۲۶؛ تذکره ابن جوزی / ص ۱۹؛ فیض القدیر مناوی شافعی / ج ۶ / ص ۲۱۸

عیدالله الْاَكْبَرُ، روز اکمال دین و اتمام نعمت
بر رهروان راه امیر مؤمنان ﷺ مبارک باد

دوشنبه هجدهم ذی الحجه سال ۱۰ هجری قمری، اول
فروور دین سال ۱۱ هجری شمسی^۱، ۱۸ مارس سال
۶۳۲ میلادی

در اولین روز بهار و نزدیک ظهر روز دوشنبه، به مجرد ورود کاروان
بزرگ پیامبر خدا ﷺ به منطقه «غدیر خم»، آن حضرت مسیر حرکت
خود را به طرف راست جاده و به سمت غدیر تغییر می‌دهند و می‌فرمایند:
«هان ای مردم! دعوت خدا را احابت کنید. من پیام‌آور
خدا‌ایم.»

این یعنی هنگام ابلاغ پیام مهمی فرا رسیده است؛ لذا فرمان می‌رسد تا
منادی ندا کند: «همه بایستند! آن‌ها که پیش رفته‌اند بازگردند و آنان که
پشت سرند، خود را سریعتر برسانند...». آهسته آهسته همه جمعیت در

۱ - امام صادق علیه السلام از همزمانی عید غدیر خم با نوروز و بهار طبیعت خبر می‌دهند:
ر.ک بحار الانوار / ج ۳۷ / ص ۱۰۸ و ج ۵۹ / ص ۹۲

محل از پیش تعیین شده جمع می‌گردند. همچنین از حاضران خواسته می‌شود تاکسی زیر درختان کهن سالی که در آنجا هست نرود و آن مکان برای برپایی جایگاه سخنرانی خالی بماند.

پس از این دستور، همه مركب‌ها متوقف و مردمان پیاده می‌شوند. آن‌گاه برای توقف سه روزه خیمه می‌زنند. شدت گرما در اثر حرارت آفتاب و داغی زمین به حدی است که مردم و حتی خود آن حضرت گوشه‌ای از لباس خود را بر سر انداخته و گوشه‌ای از آن را زیر پای خود قرار داده‌اند.

از طرف دیگر، پیامبر ﷺ چهار نفر از اصحاب خاص خود یعنی مقداد، سلمان، ابوذر و عمّار را فراخوانده و به آنان دستور داده‌اند تا جایگاه سخنرانی را در کنار درختان بلند آماده کنند. آنان خارهای زیر درختان را می‌کنند و سنگ‌های ناهموار را جمع می‌کنند. آن‌جا را جارو می‌زنند و آب می‌پاشند. بعد از آن در فاصله بین دو درخت، روی شاخه‌ها پارچه‌ای می‌افکنند تا سایبانی از آفتاب باشد. سپس در زیر سایبان، سنگ‌ها را روی هم می‌چینند و از رواندازهای شتران و سایر مركب‌ها کمک می‌گیرند و منبری به بلندی قامت آن حضرت ساخته می‌شود و روی آن را با پارچه‌ای می‌پوشانند. منبر را طوری برپا کرده‌اند که نسبت به جمعیّت در وسط قرار بگیرد و پیامبر هنگام سخنرانی بر مردم مُشرِف باشند تا صدای حضرتش به همه برسد و همه ایشان را ببینند.

با توجه به کثرت جمعیّت، «رَبِيعَه» را که صدای بلندی دارد، انتخاب کرده‌اند تا کلام آن حضرت برای افرادی که دورتر قرار دارند تکرار شود. مقارن ظهر، منادی رسول الله ﷺ ندای نماز جماعت می‌دهد، مردم مقابل منبر جمع می‌شوند و با پیامبر خدا ﷺ نماز جماعت می‌گزارند. پس از نماز، پیامبر ﷺ از منبر غدیر بالا می‌روند. سپس علی علیه السلام را فرا می‌خوانند تا در سمت راستشان بر فراز منبر بایستند. آنگاه در حالی که

دست راستشان بر شانه امیر مؤمنان علیهم السلام قرار دارد، سخنرانی تاریخی خود را آغاز می‌کنند. این خطابه بیش از یک ساعت به طول می‌انجامد. پیشوای مهربان در ابتدا به حمد و ثنای الهی می‌پردازند و سپس می‌افزایند که: باید فرمان مهمی درباره علی بن ابی طالب ابلاغ کنم که اگر این پیام را نرسانم، رسالت الهی را نرسانده‌ام:

﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ! بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعُلْ،
فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ...﴾
(مائده / ۶۷)

پس از آن، امر مؤکد پروردگار را درباره اعلام ولايت به صراحت مطرح می‌دارند: جبرئیل سه بار برابر من نازل شده و از طرف خداوند مرا مأمور کرده است که در این جایگاه به پا خیزم و بر هر سپید و سیاهی اعلام کنم که: «علی بن ابی طالب برادر من و وصی من و جانشین من بر امّت و امام بعد از من است. نسبت او به من همانند هارون است به موسی؛ جز این که پیامبری بعد از من نیست و او صاحب اختیار شما بعد از خدا و رسولش است. خداوند در این مورد آیه‌ای از کتابش بر من نازل کرده است:

﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقْيمُونَ الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾
(مائده / ۵۵)

صاحب اختیار شما خدا و رسول اویند و کسانی که ایمان آورده‌اند و نماز بر پا می‌دارند و در حال رکوع زکات می‌پردازند.

پسر عمّم - فرزند ابوطالب علیهم السلام - است که نماز را بربپا داشته و در حال رکوع زکات داده است و در هر حال خداوند - عز و جل - را قصد می‌کند. خداوند از من راضی نمی‌شود، مگر آن‌چه را در حق علی بر من نازل شده است ابلاغ کنم.»

سپس امامت دوازده امام بعد از خود را تا آخرین روز دنیا اعلام می‌کند تا همه طمع‌ها یکباره قطع شود:

«حلالی نیست مگر آن‌چه خدا و رسولش و آنان (امامان) حلال کرده باشند و حرامی نیست مگر آن‌چه خدا و رسولش و آنان (امامان) بر شما حرام کرده باشند. خداوند -عز و جل- حلال و حرام را به من شناسانده است و آنچه را پروردگارم از کتابش و حلال و حرامش به من آموخته به علی سپرده‌ام. ای مردم! او از طرف خداوند امام است. هرکس ولایت او را انکار کند، خداوند هرگز توبه‌اش را نمی‌پذیرد و او را نمی‌بخشاید. بدانید که جبرئیل از جانب خداوند این خبر را برای من آورده است که: «هرکه با علی دشمنی کند و ولایت او را نپذیرد، به لعنت و خشم خداوندی گرفتار می‌گردد».

ای مردم! علی و پاکان از فرزندانم از نسل او «تقل اصغر»ند و قرآن «تقل اکبر» است. هریک از این دوازده‌گری گزارش می‌دهد و با آن موافق است. آن‌ها از یکدیگر جدا نمی‌شوند تا بر سر حوض کوثر بر من وارد شوند. بدانید که «امیر مؤمنان» بودن، برای آحدی جزا روانیست.

سپس پیامبر ﷺ، امیر مؤمنان علیه السلام را به نزدیک خود فراخوانده، بازوان آن حضرت را می‌گیرند و بلند می‌کنند تا همگان ایشان را به چشم خویش ببینند و راه هرگونه شک و شباهی تا آخر روزگار بسته باشد. آن‌گاه بانگ بر می‌دارند:

«مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهُدَا عَلَىٰ مَوْلَاهٖ اللّٰهُمَّ وَالِّي مَنْ وَالٰهُ وَعَادِ مَنْ عَادَهُ»

«هرکه من صاحب اختیار اویم، این علی صاحب اختیار اوست. خداوند! دوست بدار هرکس علی را دوست بدارد و دشمن بدار هرکس علی را دشمن بدارد.»

در پس این ندا، پیامبر خدا^{صلوات‌الله‌علی‌ہی و‌آمیت} رو به آسمان سخن می‌گویند:
پروردگار! تو هنگام روشن شدن این مطلب و منصوب داشتن علی در
این روز این آیه را درباره او نازل کردی:

﴿...الْيَوْمَ أَكَمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ أَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَ
رَضِيَتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾
(مائده / ۳)

﴿... وَ مَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ إِلَهَ دِينًا فَلَنْ يُفْلِحَ مِنْهُ وَ هُوَ فِي الْآخِرَةِ
مِنَ الْخَاسِرِينَ.﴾
(آل عمران / ۸۵)

... امروز دینتان را کامل کردم و نعمت خود را بر شما تمام
داشتم و از اسلام به عنوان دین شما راضی شدم...»
«هر که آیینی جز اسلام برگزیند، هرگز از اقبال نمی‌شود و در
آخرت از زیان‌کاران خواهد بود.»

گویی پیشوای دل آگاه و آینده‌نگر می‌داند منافقان و شیاطین بر سر راه
هدایت خواهند نشست و امامان هدی^{صلوات‌الله‌علی‌ہی} را در راه مطامع خویش،
شهید خواهند کرد. این است که در بخش دیگری از خطبه، در وصف
آخرین حجت‌اللهی چنین فرموده‌اند:

«بدانید که آخرین امامان، مهدی قیام‌کننده از ماست. اوست
پیروزمند بر ادیان. اوست انتقام گیرنده از ظالمان. اوست
چیره بر هر قبیله‌ای از اهل شرک و هدایت کننده آنان. اوست
که هر صاحب فضیلتی را بربایه فضلش و هر صاحب جهالتی
را به قدر جهش منزلت و جایگاه می‌دهد. اوست انتخاب
شده‌اللهی. اوست وارث هر علم و محیط بر هر فهم. اوست
خبر دهنده از پروردگارش و بالابرندۀ آیات حق. اوست که
پیشینیان به او بشارت داده‌اند.

بدانید او ولی خدا در زمین است و حکم کننده‌اللهی در میان

بندگان و امین او در آشکار و نهان.»

«پروردگار! تو شاهد باش که من ابلاغ کرم.»^۱

سپس به فرمان پیامبر ﷺ حاضران به بیعت با امیر مؤمنان علیہ السلام
فراخوانده شدند. از جمله اوّلین کسانی که در غدیر خود را جلو انداختند،
«ابو بکر و عمر» بودند که هنگام بیعت، به امیر مؤمنان علیہ السلام چنین گفتند:

«بَعْ بَعْ لَكَ يَا بَنَ أَبِي طَالِبٍ أَصْبَحْتَ مُولَىً وَ مُولَىً كُلَّ
مُسْلِمٍ»^۲

«گوارایت باد ای فرزند ابوطالب، اکنون مولای من و مولای هر
مسلمان شده‌ای.»

... سرانجام، مراسم غدیر در چهارشنبه، بیستم ذی الحجه سال دهم
هجری قمری و سوم فروردین ماه سال یازدهم هجری شمسی، پس از
سه روز بیعت و تبریک، پایان پذیرفت.

«با یک جمله: چه سخت روزهایی بر امیر مؤمنان و ... گذشت» نتیجه
لازم را بگیریم.

۱ - مدارک خطبه غدیر: روضة الاعظین، ابن فتال نیشابوری (متوفی ۵۰۸ق.) / ج ۱ / ص ۸۹؛ احتجاج، شیخ طبری (متوفی ۵۸۸ق.) / ج ۱ / ص ۶۶، الیقین، سید بن طاووس / ص ۳۴۶ و بحار الانوار / ج ۳۷ / باب ۵۲

۲ - بیش از شصت عالم سئی ماجرا و عبارت تبریک دو خلیفه را آورده‌اند از جمله: احمد حنبل پیشوای حنبلیان در مسند / ج ۴ / ص ۲۸۱؛ تفسیر طبری / ج ۳ / ص ۴۲۸؛ البداية و النهاية ابن کثیر / ج ۵ / صص ۲۰۹ و ۲۱۰؛ سرزالعالیین غزالی / ص ۹؛ النهاية ابن ثبیر / ج ۴ / ص ۲۴۶؛ ر.ک. الغدیر / ج ۱ / صص ۲۷۲ - ۲۸۳

بدین سان، راه غدیر تا به قیامت روشن گردید و چراغ‌های هدایت و کشته‌های نجات یک به یک معرفی شدند تا حجت کامل گردد و کسی را تخلّف از آن جایز نباشد.

اینک... ما نیز به انتظاریم که ظهور آخرین موعد غدیر و خاتم اوصیاء پیامبر ﷺ تحقق یافته و امام عدالت‌گستر بیاید و زمین پر فساد را آسمانی کند و انسان در بند خاک را به افلاک برد.

ای دوست غدیری! بر ماست که پیام غدیر را برسانیم؛ چرا که این وظیفه را پیامبر رحمتمان بر ما بایسته ساخت:

«فَلْيُلْعِنَ الْحَاضِرُ الْغَايِبُ وَالْوَالِدُ الْوَلَدُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ»^۱
«پس حاضران به غایبان و پدران به فرزندان برسانند... تا روز
رستاخیز.»

۱ - قسمتی از خطابه غدیر.

سوالات از متن کتاب بیست و سه روز با غدیر

۱- کدامیک از افراد اهل بیت پیامبر اکرم ﷺ هنگامی که آن حضرت کاروان حج را از مدینه به سوی مکه حرکت داد همراه کاروان نبودند و سپس به قافله حاجیان پیوستند؟

(الف) امیرالمؤمنین علیه السلام (ب) حضرت زهرا علیها السلام (ج) امام حسن علیه السلام (د) امام حسین علیه السلام

۲- مهمترین برنامه و هدف پیامبر اکرم ﷺ در حجۃ الوداع چه بود؟
 (الف) آموزش صحیح نماز به عنوان رابطه با پروردگار و تبیین حکم زکوہ در رابطه با مردم
 (ب) آموزش مناسک و اعمال حج و ابلاغ عمومی و آشکار ولایت و امامت امیرالمؤمنین و ائمه علیهم السلام
 (ج) صلح با مشرکین مکه و انجام اعمال و مناسک حج ابراهیمی
 (د) هر سه مورد

۳- هنگامی که پیامبر اکرم ﷺ در غزوه تبوک مدینه را ترک کردند و برای دفع فتنه متفاقن و کارشکنان و یهودیان امیرالمؤمنین علیه السلام را جاشین خود در مدینه قرار دادند، کدام جمله معروف را خطاب به حضرت علیه السلام فرمودند؟

(الف) یا علی، لا یحبک الا مؤمن و لا یبغضک الا منافق

(ب) لولا انت یا علی لم یعرف المؤمنون بعدی

(ج) یا علی، ائمانت بمنزلة الكعبه توئی و لا تأتی

(د) انت منی بمنزلة هارون من موسی الا انہ لا نبی بعدی

۴- به اعتراف بسیاری از کتب شیعه و سنی آیه ۲۷ سوره بقره: «و من یشری نفسه ابتغاء مرضات الله و الله رؤوف بالعباد» اشاره به کدامین رشادت و جانشانی امیرالمؤمنین علیه السلام دارد؟

(الف) آن هنگام که در جنگ احد مسلمانان از ترس پا به فرار می‌گذارند و امیرالمؤمنین با جانشانی ضربات شمشیر را بر جسم و تن خویش پذیرا می‌شود و از پیامبر رحمت ﷺ محافظت و پاسداری می‌کند

(ب) آن هنگام که پیشوای جوانمردان هستی و جان خویش را در طبق اخلاص گذاشت و در بستر پیامبر ﷺ خوابید تا پیامبر ﷺ به مدینه هجرت فرمایند

(ج) آن هنگام که در جنگ خندق با ضربه‌ای حیدری عمرو بن عبدود قهرمان عرب را به دوزخ فرستاد و پیامبر ﷺ فرمود ضربه علیه السلام در خندق برتر از عبادت تمامی انس و جن است

(د) آن هنگام که امیرالمؤمنین علیه السلام، فاطمه علیها السلام، امام حسن و امام حسین علیهم السلام سه روز روزه گرفتند و هر سه روز افطار خود را در راه خدا خالصانه به مسکین و یتیم و اسیر دادند

۵- در ماجرای مباھله پیامبر ﷺ با مسیحیان نجران که به تسلیم شدن مسیحیان این منطقه در برابر پیامبر ﷺ انجامید، آیه ۶۱ سوره آل عمران نازل گردید، منظور از «نسائنا» در این آیه شریفه کیست؟

الف) عایشه ب) حفصه ج) همسران پیامبر ﷺ د) حضرت فاطمه زهرا ﷺ

۶- امام صادق حضرت جعفر بن محمد علیه السلام می فرمایند: «آن گاه که آن پیمان نامه نوشته شد، حسین علیه السلام به شهادت رسید» حضرت به چه پیمان نامه‌ای اشاره می کنند؟

الف) دستوری که یزید به والی مدینه نوشت که از امام حسین علیه السلام بیعت بگیر و اگر بیعت نکرد او را بکش

ب) دستوری که ابن زیاد برای عمر سعد نوشت که به لشگر امام حسین علیه السلام حمله کن

ج) صحیفه ملعونه‌ای که بنیانگذاران سقیفه مقارن ماجرای غدیر امضا کردند تا از رسیدن خلافت به علی علیه السلام جلوگیری کنند

د) پیمان نامه‌ای که امام حسین علیه السلام پس از خیانت سرداران لشگرش مجبور شد با معاویه صلح کند

۷- پیامبر ﷺ در خطابه غدیر پس از معرفی دوازده جانشین خود در امت با بیانات زیر یکی از این ائمه را معرفی می کند:

«اوست پیروز بر ادیان، اوست انتقام گیرنده از ظالمن، اوست چیره بر هر قبیله‌ای از اهل شرک و هدایت کننده آنان، اوست که هر صاحب فضیلتی را بر پایه فضلش و هر صاحب جهالتی را به قدر جهش منزلت و جایگاه می دهد». این توصیفات در شان چه کسی است؟

الف) حضرت علی علیه السلام ب) امام حسن علیه السلام ج) امام حسین علیه السلام د) امام زمان علیه السلام

۸- کدامیک از ویزگی‌های زیر به عنوان توصیف امام زمان علیه السلام در خطابه غدیر توسط پیامبر عنوان نشده است؟

الف) بدانید او ولی خدا در زمین است و حکم کننده الهی در میان بندگان و امین او در آشکار و نهان

ب) اوست که پیشینیان به او بشارت داده اند

ج) اوست که نماز را بر پا داشته و در حال رکوع زکات داده است و در هر حال خداوند عز و جل را قصد می کند

د) اوست وارث هر علم و محیط بر هر فهم

۹- پس از خطابه غدیر پیامبر ﷺ دستور می دهند که حاضران با امیر مؤمنان بیعت کنند. از جمله اولین کسانی که در غدیر خود را جلو اندشتند و در هنگام بیعت به امیر مؤمنان گفتند: «بِحَجَّ بِحَجَّ يَابْن ابی طالب اصْبَحَ مُولَی و مُولَی كُلِّ مُسْلِمٍ» چه کسانی بودند؟

- الف) عمر و ابوبکر ب) معاویه و عمرو عاص ج) حارث فهری و دوازده پسر د) ابوفیان و عثمان
- ۱۰- این جمله پیامبر ﷺ در خطابه غدیر در رابطه پیام غدیر و ولایت امیرالمؤمنین علیہ السلام و ائمه تاریخ علیهم السلام به چه معناست: «فَلَيُبَلَّغُ الْحَاضِرُ الْفَائِتُ وَالْوَالِدُ الْوَلَدَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ»
- الف) پدرانی که حاضرند پیام غدیر را به فرزندانشان که غایبند تا روز قیامت برسانند.
- ب) پس حاضران به غایبان و پدران به فرزندان برسانند... تا روز رستاخیز
- ج) کسانی که حاضرند به غایبان و پدران و فرزندان تا روز قیامت برسانند
- د) هر سه مورد
- ۱۱- کدام یک از موارد زیر جزو وقایع تاریخ عید غدیر نمی‌باشد؟
- الف) روز نجات حضرت ابراهیم علیہ السلام از آتش
ب) روز عرضه ولایت بر اهل آسمانها
ج) روز میلاد مسعود امیرالمؤمنین علیہ السلام
د) روز قبول توبه آدم علیہ السلام
- ۱۲- برترین عید امت پیامبر کدام است؟
- الف) عید قربان ب) عید فطر ج) عید غدیر خم د) روز جمعه
- ۱۳- در کدام جنگ امیرالمؤمنین علیہ السلام یک تنه در برابر دشمنان می‌ایستد و با ضربه‌ای سنگین، کلاه خود، دست و سر پهلوان یهود «مرحباً» را به دو نیم می‌کند و باعث پیروزی مسلمین می‌شود؟
- الف) جنگ بدر ب) جنگ احد ج) جنگ خندق د) جنگ خیبر
- ۱۴- «من دو چیز گران‌بهای در میان شما به امانت می‌گذارم که اگر به این دو چنگ زنید هرگز گمراه نخواهد شد. کتاب خدا و عترتم، یعنی اهل بیت. این دو هرگز از هم جدا نمی‌شوند تا در روز قیامت در کنار حوض کوثر، بر من وارد شوند.»
- این فرمایش پیامبر ﷺ که به حدیث ثقلین مشهور است در حجۃ‌الوداع در کدام موقع اعلان عمومی شد؟
- الف) در عرفه ب) در منی ج) در غدیر خم د) هر سه
- ۱۵- طبق فرمایش حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام در روز عید غدیر هنگام دیدار برادر ایمانی خود باید چه بگوییم؟
- الف) اللہ اکبر، اللہ اکبر، الحمد لله علی ما هدینا و لہ الشکر علی ما اولینا
ب) الحمد لله الذى جعلنا من المتمسکين بولاية امیرالمؤمنین علیہ السلام
ج) برائة من الله و رسوله الى ائذين عاهدتمن من المشركين
د) السلام عليك يا امیرالمؤمنین

پاسخنامه

نام و نام خانوادگی:

آدرس و تلفن:

☐ د	☐ ج	☐ ب	☐ الف ۱
☐ د	☐ ج	☐ ب	☐ ۲_الف
☐ د	☐ ج	☐ ب	☐ ۳_الف
☐ د	☐ ج	☐ ب	☐ ۴_الف
☐ د	☐ ج	☐ ب	☐ ۵_الف
☐ د	☐ ج	☐ ب	☐ ۶_الف
☐ د	☐ ج	☐ ب	☐ ۷_الف
☐ د	☐ ج	☐ ب	☐ ۸_الف
☐ د	☐ ج	☐ ب	☐ ۹_الف
☐ د	☐ ج	☐ ب	☐ ۱۰_الف
☐ د	☐ ج	☐ ب	☐ ۱۱_الف
☐ د	☐ ج	☐ ب	☐ ۱۲_الف
☐ د	☐ ج	☐ ب	☐ ۱۳_الف
☐ د	☐ ج	☐ ب	☐ ۱۴_الف
☐ د	☐ ج	☐ ب	☐ ۱۵_الف